

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

KETVIRTADIENIS – THURSDAY, KOVAS – MARCH 7, 2013 • Vol. CIV Nr. 28 Kaina 1 dol.

4545 WEST 63rd STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60629

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 03-06-2013

PERIODICALS

Džiazas – pasaulio kalba – 12 psl.

ŠIAME NUMERYJE:

- Tema: Ką reiškia būti lietuviu – 2
- Ar turime Vyriausybę? – 3
- „Broliai“ iš Lietuvos Baltimore, MD – 4
- Lietuvos trispalvė – prie Cicerio miesto rotušės – 4
- Nauja JAV LB apylinkė – 5
- Ir vėl jubiliejus – 5
- „Skautybės kelias“ – 6
- „Draugo“ lietuviukai – 7
- Amžinybėn iškeliavo poetas D. Remys – 8
- Keleiviai (10) – 13
- 90 metų su „Aušra“ – 14

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

JAV lankosi Lietuvos aplinkos ministras

Washington, DC (ELTA) – Amerikos sostinėje su darbo vizitu lankosi Lietuvos Respublikos aplinkos ministras Valentinas Mazuronis. Jis domisi skalūninių dujų gavybos poveikiu aplinkai. LR ambasadoriaus JAV ir Meksikai Žygimanto Pavilionio pastangomis surengta ministro kelionė truks nuo kovo 5 iki 9 dienos.

V. Mazuronis žada diskutuoti su Strategijos ir tarptautinio studijų centro darbuotojais netradicinių angliavandenilių išteklių tema, susitikti su JAV energetikos sekretoriaus pavaduotoju Daniel Pomon, Kongreso Gamtinių išteklių komiteto nariu, Energetikos ir mineralinių išteklių pakomitečio pir-

Aplinkos ministras V. Mazuronis.

<http://prienai.eu>

mininku Doug Lamborn, JAV valstybės sekretoriaus pavaduotoju energetikos klausimais Carlos Pacual bei pavaduotoja aplinkosaugos, vandenynų, tarptautiniais aplinkos ir inovacijų klausimais dr. Keeri Ann-Jones.

Seimo Aplinkos apsaugos komitetas yra pasiūlęs stabdyti skalūnų dujų žvalgybą ir gavybą Lietuvoje. Tik viena įmonė – JAV energetikos įmonė „Chevron“ – panoro ieškoti skalūnų dujų Tauragės-Šilutės regione. Dar dvi bendrovės „Diseta“ ir „Perkūno nafta“ pareiškė norą žvalgyti gamtinių dujų telkinius Kudirkos-Kybartų regione. Skalūnų gavybai prieštarauja vietos bendruomenė.

T. Mrazausko iliustracijos – tarp šių metų geriausiųjų

Leipcigas (ELTA) – Šių metų Leipcigo knygų mugėje Lietuvos vardas nuskambės ne tik pristatant naujausias lietuvių literatūros knygas, bet ir knygos meno konkurso „Best Book Design from all over the World 2013“ apdovanojimuose. Leipcigo knygų mugėje garbės padėka bus apdovanotas knygos menininkas Tomas Mrazauskas, apipavidalinęs Margaritos Matulytės knygą „Nihil obstat. Lietuvos fotografija sovietmečiu“ (Vilniaus dailės akademijos

leidykla, 2011).

Kovo 14–17 d. Vokietijoje vyksianti tradicinė Leipcigo knygų mugė Europoje žinoma kaip profesionaliausia literatūros ir knygų gurmanų erdvė, kurioje išsamiai pristatomos ne tik visos Europos knygų naujienos, bet ir daug dėmesio skiriama kultūrinei programai, susitikimams ir pokalbiams su rašytojais.

Šių metų „Kino pavasaryje“ – nauja programa „Lietuviai svetur“

Kadras iš kino filmo „Kalifornija“.

Kinopavasaris.lt

Vilnius (BNS, Kinopavasaris.lt) – Tarptautinio kino festivalio „Kino pavasaris“, kuris šiais metais vyks kovo 14–28 d, organizatoriai pristato naują programą „Lietuviai svetur“, kurioje bus rodomi lietuvių, kuriančių Estijoje, Didžiojoje Britanijoje,

Gruzijoje, JAV, Latvijoje, Malaizijoje, Nyderlanduose, darbai. Joje – 11 filmų, tarp jų – režisierės Lauros Kazbaraitės filmas „Megillah“, sukurtas Londone. Daugiausiai filmų į „Kino pavasari“ atkeliaus iš JAV. Jono Meko dukte Oona Mekas pristatys savo vaidybinį trumpametražį filmą „Miegantis vyras“, kuriame ji atlieka ir pagrindinį Juditos vaidmenį. Žiūrovai galės susipažinti su tautiečių problemomis Amerikoje: jos bus nagrinėjamos Tomo Vengrio filme „Kalifornija“ bei Manto Valantiejaus prodiusuotame filme „Solidarumas“. Į Lietuvą atvyks ir režisierius Marius Markevičius. Festivalis suteiks dar vieną galimybę didžiajame ekrane išvysti jo sukurtą filmą „Kita svajonių komanda“.

Oona Mekas.

www.oonamekas.com

D. Narkevičiaus filmų peržiūra New York

New York (LR gen. konsulato New York info) – Pačioje New York širdyje Manhattan išikūrusiame garsiajame Modernaus meno muziejuje (MoMA) kovo 4 d. surengta vieno labiausiai tarptautinėje šiuolaikinio meno scenoje pripažintų Lietuvos kūrėjų Deimanto Narkevičiaus filmų peržiūra. Trijų milijonų lankytojų kasmet sulaukiančio muziejaus kino salėje pristatyti keturi D. Narkevičiaus 2000–2010 m. sukurti filmai: „Lietuvos energija“, „Gyvenimo vaidmuo“, „Nesproguosios bombos poveikis“ ir „Ausgetraūmt“.

Valiutų santykis

1 USD — 2.64 LT • 1 EUR — 3.45 LT

Kas neabejoja ir narsiai žengia, kur turi eiti, tam nėra baisaus kelio.

Vincas Krėvė

Redakcijos žodis

„Kokia yra TAVO Lietuva?“ – klausia manęs Vytauto Didžiojo universiteto doktorantų el. paštu atsiųsta apklausa. Ir primena, jog ji atliekama neeiline proga – „Pasitinkame 23-ąsias Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo metines... Kokį kelią nuėjome? Kokie tapome? Ką norėtume pakeisti?“ Įdomu, jog vienas iš apklausos klausimų klausia, kur ketinu gyventi: Lietuvoje ar užsienyje? Ketinu? – nustembu. Mūsų tapatybe domisi ir Lietuvos radijas bei televizija. Kovo 9 d. ji pradėsianti rodyti naują užsienio lietuviams skirtą laidą „Tapatybė.lt“. Laidos kūrėjai mano, jog „praėjo tie laikai, kai geografinės sienos griežtai skirstė į šalis ir bendruomenes“, todėl laidoje bus pasakojama apie pasaulį Lietuvoje ir Lietuvą pasaulyje, dalinamasi lietuvių sėkmės istorijomis. Jų visų vienoje laidoje neišsėmsi, tad bus apie ką pasakoti. Beje, ši laida – tai išeivijos TV kanalo „LRT Lituanica“ pirmasis blynas. „Tapatybė.lt“ bus galima pamatyti kas antrą savaitę tiesiogiai internete (www.Lrt.lt) šeštadieniais 11 val. v. (Lietuvos laiku).

Vyr. red. **Dalia Cidzikaitė**

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00. Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5532

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00 JAV

metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00 Pima klase: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00 Kanadoje (USD)

metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00 Į Lietuvą reguliariu paštu metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA: JAV

metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00 Kanadoje (USD) metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00 Į Lietuvą reguliariu paštu metams \$70.00

Vyriausioji redaktorė – Dalia Cidzikaitė dalia.cidzikaitė@gmail.com Kultūrinio šeštadieninio priedo redaktorė – Renata Šerelytė rainbow.vilnius@gmail.com

• Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba. • Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba. • Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. • Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El. paštas: rastine@draugas.org skelbimai@draugas.org administracija@draugas.org

TEMA: KĄ REIŠKIA BŪTI LIETUVIU

Lietuviai – didžiausi nacionalistai Europoje?

LIUDVIKA POČIŪNIENĖ

Toks teiginys tik keltų šypsena apsidairius aplink. Mūsų kaimynus ir partnerius lenkus būtų sunku pranokti nacionaliniu išdidumu. Neatsiprašinėja jie nei lietuvių, nei žydų, nors antisemitizmo prieš karą Lenkijoje būta itin nuožmaus. Negirdėti ir kad žydai reikštų lenkams kokių nors priekaištų – abiem pusėms aišku, kad kalti okupantai vokiečiai. Nesulaukia jų ir Rusija, nors ypač kruvinų pogromų čia būta dar XIX amžiuje, o šiandien neonacių organizacijos, nors ir oficialiai

taikstytis su savanaudiškumu, žeminančiu nekaltų aukų atminimą.

O mums, lietuviams, turbūt sveikiausia suvokti, kad per holokaustą praradome tūkstančius savo šalies, Lietuvos piliečių žydų – išsilavinusių teisininkų, gydytojų, inžinierių, užsienio kalbų mokytojų, muzikantų, prekybininkų, amatininkų. Tų, kurie ištikimai tarnavo Lietuvos kariuomenėje ir Vasario 16-ąją drauge dalyvavo švenčiant Lietuvos nepriklausomybės dieną. Ne vienas jų gyvuliniuose vagonuose išvažiavo ir į Sibirą,

Gal Lietuva šiandien labiau primena riterių ordiną, kurio broliai keliauja po visą pasaulį, bet niekada nepamiršta tarpusavio ryšių, įsipareigojimų ir garbės kodekso...

nepalaikomos, ten yra bene gausiausios ir radikaliausios (išties paradoksalus reiškiny s valstybės, laikomos Antrojo pasaulinio karo laimėtoja, visuomenėje). Kodėl tų preikaištų nuolat sulaukiame mes, nors ir labai stengiamės būti tolerantiški? Taip stengiamės, kad baigiame ir patį žodį nuvertinti. Gal taip ir geriau, nes žodis „tolerancija“ yra tarsi nulinio krūvio žodis, greičiau reiškiantis abejingumą, pasyvumą, nei kokią aktyvią laikyseną. Yra geras lietuviškas žodis, išreiškiantis nedviprasmiškai teigiamą nuostatą – „pagarba“. Tik tiek, kad pagarba neatsiejamai yra surišta su savigarba – o čia, matyt, ir yra mūsų silpnoji vieta. Istorinių priežasčių galėtume nurodyti tiek ir tiek, bet dabar turbūt ne apie tai reikėtų kalbėti.

Jaunam žmogui svarbu atrasti, kas teikia pasitikėjimo savimi savo šalyje, kas tampa atrama ir atrodo brangu. Tokių dalykų nesunkiai rastume ir tolimoje praeityje, ir visiškai dar nesenoje istorijoje – nuo kuni-gaiškščių laikų taikus įvairių tikybu ir religijų sugyvenimas buvo nuosekli mūsų valstybės politika ir tautinės nėsantaikos kurstymas buvo laikomas gėdingu dalyku. Labai gaila, kad tokie asmenys, kaip Efraim Zuroff, savo pamatuotais pareiškimais faktiškai sėja antisemitizmo sėklą. Tai, žinoma, jo reikalas. Bet mūsų neabejotina pareiga neleisti tai antisemitizmo sėklai sudygti dar neužnuodytose istorijos nuoskaudomis širdyse.

Turbūt ne mūsų, o žydų šviesuomenės reikalas įvertinti nusikaltusius žmoniškumui tuos pasitaikiusius žydų tautybės sadistus tardytojus ir trėmimų vykdytojus, kurie kolaboravo su raudonaisiais okupantais tada, kai savo valstybės neturėjo nei žydai, nei lietuviai. Ne mūsų reikalas taisyti juos invalido ratukuose po teismo sales – senam žmogui pasitinkant gyvenimo saulėlydį sunkiausia yra akistata su savo sąžine, jei praeityje esama tokių tamsių epizodų. Ne mūsų reikalas priekaištauti tiems, kurie vis dar suka holokausto pramonės krumpliaračius. Terminas ne mano sugalvotas – taip pavadinta knyga, kurios autorius – Norman G. Finkels-tein, vienas iš tų, kurie nebelinkę

o Stutthof kalėjo ir Vilniaus universiteto profesoriai, ir kunigai. Tad tragedija buvo bendra – ir būtent taip turėtume ją suvokti.

Kas daro patriotiškai nusiteikusį jaunimą tam tikrais atvejais imlų antisemitizmo sėklai (nors reikia pripažinti, šis gaivalas per šių metų Vasario 16 eitynes buvo sutramdytas ir netgi pastangos jį provokuoti nedavė rezultatų)? Viena iš retai pastebimų, tačiau labai svarbių priežasčių – mūsų intelektualų abejingumas patriotizmui, o atskirais atvejais – ir apskritai gėdingi paistalai, neverti intelektualo statuso. Jei negerbiame savęs, nega-

laikyseną. Kad ją reikia stiprinti, ir kad kultūrinės tapatybės puoselėjimas lieka bene vieninteliu šiuolaikinės valstybės egzistavimo pateisinimu, suvokia kiekvienas, kuris bent retkarčiais apie tai susimąsto. Šiandieniniam jaunimui tenka ieškoti atsakymo į daug sudėtingesnius klausimus – ką reiškia būti lietuviu dabar, koks galėtų būti Lietuvos ir lietuvių vaidmuo Europoje ir pasaulyje, kuo galime kitus praturtinti ir apdovano-ti? Tam turime gerai suvokti ir etnines, ir valstybines, ir svarbiausia – dvasines savo ištakas, atrasti, kas jose vertinga ir gyvybinga. Gal Lietuva šiandien labiau primena rite-rių ordiną, kurio broliai keliauja po visą pasaulį, bet niekada nepa-miršta tarpusavio ryšių, įsiparei-gojimų ir garbės kodekso...

Sakysite, per daug įsisvajojau. Kai tūlas lietuvis sugeba apiplėšti savo bendrakeleivį, vos išlipęs iš lėktuvo Londone... Norėtusi sakyti – toks jis ir lietuvis, bet juk... lietuvis. Tas, kuris gerai „prasisuko“ prichvatizacijoje, nuskriausdamas savo mažiau apsukrius bendrapiliečius – irgi lietuvis... Todėl antroji tautinio jaunimo šūkio dalis man skamba visiškai nevailai – lietuviai Lietuvai. Pradėti reikėtų nuo to, kad tiesiog nedarytume gėdos ir skriaudos savo kraštui. Juodaodis krepšininkas, žaidžiantis už Lietuvą, mano galva, geresnis lie-tuvis, negu ta grynakraujė bestija, kuri tamsos priedangoje teploja isto-rinių pastatų sienas Vilniaus sena-miestyje. „Kas teploja sienas, tam gal-

Antroji tautinio jaunimo šūkio dalis man skamba visiškai nevailai – lietuviai Lietuvai. Pradėti reikėtų nuo to, kad tiesiog nedarytume gėdos ir skriaudos savo kraštui.

lime gerbti ir kitų, jei nesame savo šalies patriotai, kaip suprasime kaimynus? Ir jeigu tas žalias jaunimas neturi plačiau mąstančių vyresnės kar-tos autoritetų, tai ne jaunimas kaltas...

Net ir fragmentiškas istorijos iš-manymas leidžia suprasti, kad kalbos apie „kraujo grynumą“ šioje Europos dalyje yra nerimtos. Didelė LDK buvo tautų katilas ir mūsų protėviams garbė, kad „lietuvių jungas“ iki šiol prisimenamas geruoju. Tai dėl to, kad ištikimybė Tėvynei buvo statoma aukščiau už etninę priklausomybę. Ši-tai niekur neišnyko šimtmečiams bė-gant – naktį iš 1991 m. sausio 12 į 13 tarp Seime prisiekusių savanorių buvo vienas karaimas, kuris pasakė, kad jam prisiekti nebereikia – jį sais-tanti priesaika, duota prieš 600 metų.

Etninis lietuvių uždumas buvo pateisinamas priespaudos šimtme-čiais, kai reikėjo sutelkti jėgas ir iš-saugoti kalbos ir kultūros savitumą, pirmoji nepriklausoma Lietuva pra-tęsė tą pasiaukojantį visomis prasmė-mis šviesuolių darbą. Dabar padėtis yra labai pasikeitusi. Net jeigu ir labai stengtumėmės eiti rezervato keliu – nepavyktų. Be to, atsiskyrimo pasi-rinkimas rodytų tik silpną kultūrinę

voje sienas...” Girdi, Solomonai?..

Kita vertus, išties pernelyg leng-vabūdiškai atkūrę nepriklausomybę suteikėme Lietuvos pilietybę penktos kolonos atstovams ir kitiems, kurie tos pilietybės visiškai nenorėjo. Tai – viena iš priežasčių, kodėl toks „geras vaizdelis“ šiandien mūsų politikoje. Gink, Dieve, nesakau, kad juos reikėjo kur nors išsiųsti. Tegul turi teisę nuo-lat gyventi ten, kur gyvena, tegul nau-dojausi visomis žmogaus teisėmis, bet teisę balsuoti turėtų turėti tik tie, ku-riems iš tiesų rūpi šalis, kurioje gy-vena. Estai ir latviai buvo atsargesni – ir šiandieninė jų padėtis rodo, kad tas atsargumas pasiteisino. Mes savo pa-dėtį bloginame dar ir tuo, kad išme-tame iš politinio gyvenimo svetur įsi-tvirtinusių savo lojalius piliečius, ne-suteikdami dvigubos pilietybės teisės – bet tai jau atskira tema, prie kurios reikės artimiausiu metu sugrįžti.

Liudvika Pociūnienė – filologė li-tuanistė, vertėja, žurnalistė, Lietuvos TV darbuotoja, Stasio Lozoraičio pre-mijos laureatė (2006).

Šiuo metu Lietuva turi keturių partijų valdančiąją koaliciją, bet ar ji turi Vyriausybę, tai yra aukščiausią vykdomosios valdžios organą, kuris nuosekliai vykdo vieną politiką? Yra pagrindo abejoti. Trys koalicijos partneriai – darbiečiai, tvarkiečiai ir Lietuvos lenkų rinkimų akcija (LLRA) – labiausiai rūpinasi siaurais partiniais klausimais, ir net socdemai atrodo pasimetę, negebantys tarpusavyje derinti svarbių sprendimų.

Seniai pastebėta, kad Vyriausybės gebėjimas vieningai veikti mažėja. Į koaliciją įeinančios politinės partijos vis labiau linkusios jai paskirtas ministerijas laikyti privačiomis valdomis, kurias jos tvarko kaip kadaise feodalai valdė savo tėvonijas. Naikinančios šios jėgos skaidymo pasekmės buvo itin akivaizdžios pernai per Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos vadovų atleidimo melodramą, kai liberalcentristai akivaizdžiai ir atvirai nepaisė premjero Andriaus Kubiliaus norų ir nurodymų. Kai koalicijos yra trapios, partijos-narės jaučiasi galinčios daryti ką nori, nes gali grasinti pasitraikimu iš koalicijos, kai siekiama jas sudrausminti.

Šiuo metu darbiečiai ir tvarkiečiai daugiausia dėmesio skiria partijų susiliejimui bei tarpusavio santykių derinimui. „Juodosios buhalterijos“ byla kaip Damoklo kardas kaba virš Darbo partijos ir jos vadovo Viktor Uspaskich, kuris akivaizdžiai nuogaustauja dėl savo likimo. LLRA atkakliai stumia savo reikalavimus, elgiasi, lyg ji būtų laimėjusi rinkimus. LSDP gretose matyti sumaišties. Ne tik svieto lygintojas sveikatos apsaugos ministras Vytenis Andriukaitis, bet ir užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius imasi reikšmingų sprendimų, jų nesuderinę su partijos kolegomis ir premjeru.

Tiksliai nežinau, kokiais sumetimais buvo nutarta pakviesti LLRA į valdančiąją koaliciją. Bet nutarimas ištiesti ranką buvo sveikintinas. Vyliausi, kad, dalyvaudami Vyriausybės darbe ir priimdami sprendimus, kurie veikia visus Lietuvos gyventojus, LLRA politikai įgis didesnę atsakomybę jausmą, labiau bendradarbiaus su lietuviais politikais, pradės atsisakyti apgulties mentaliteto, polinkio visur matyti sąmoningą lenkų diskriminavimą. Ir iš etninės partijos ilgainiui taps normalia partija, siekiančia apginti margus savo rinkėjų interesus.

Viltis kol kas nepasiteisino. Nuo pat pirmų

Ar turime Vyriausybę?

KĘŠTUTIS GIRNIUS

dienų neramino partijos vadovo Valdemar Tomaševski nutarimas neatsisakyti europarlamentaro mandato. Likdamas Europarlamente, jis iš dalies atsiribojo nuo Lietuvos politikos, neprisijungė prie konkretaus darbo, liko laisvas kritikuoti, barti, mokyti, grasinti ir t. t. Tomaševski kalba ultimatumų kalba. Vasario viduryje jis pagrasino, kad LLRA gali pasitraukti iš valdančiosios koalicijos, jei Švietimo įstatymas ir lietuvių kalbos brandos egzaminų laikymo taisyklės nebus greitai pakeistos. Netikėtai užklyptas premjeras aiškino, kad truputį „buvau šokiruotas jo tokiu pareiškimu ir manau, kad atrodė daugiau kaip viešųjų ryšių akcija”.

Kai kurie LLRA reikalavimai yra pagrįsti, esama pakeistinių dalykų tautinės mažumas reguliuojančiuose įstatymuose. Bet LLRA skubina reikalus, negalvodama apie galimas neigiamas pasekmes, jei bus sukurtas išpūdis, jog lenkams pataikaujama net įstatymų sąskaita. Grupė konservatorių ir liberalų frakcijos narių kreipėsi į Lietuvos vyriausiąją administracinį teismą, prašydami ištirti, ar Švietimo ir mokslo ministro įsakymas, kuriuo pakeista lietuvių kalbos ir literatūros brandos egzaminų programa, neprieštarauja konstituciniam teisinės valstybės principui bei Konstitucijai, Švietimo įstatymui. Žiniasklaida mirgėte mirga straipsniais apie itin sudėtingą lietuviškųjų mokyklų būklę Punske, apie tai, kad Lenkijoje per dešimtmetį uždaryta pusė lietuviškų mokyklų, ir kad be Lietuvos vyriausybės lėšų reikėtų dar tris uždaryti. Kovo 1 d. LLRA deleguotas kultūros viceministras Edvard Trusevič užsiminė, kad lenkų apgyvendintose vietovėse būtų galima ne tik ant namų kabinti lenteles su gatvių pavadinimais dviem kalbomis, bet ir abiem kalbomis rašyti miestų pavadinimus. Tokiam žingsniui gal pribręs laikas, bet dabar tai atsiduoda noru paerzinti ir paprovokuoti.

Seimo pirmininko Vydo Gedvilo pastabas apie

tai, kad Amerika toli, o Rusija – čia pat, kad iš Rusijos „perkame dujas, labai daug dujų ir elektrą, ir naftą”, bet kad „mes nuo Amerikos dujų neprisijungsimė”, iš pradžių buvo galima nurašyti kaip eilinio politinio analfabeto nusišnekėjimą, Darbo partijos aplinkoje sklinančių nuvalkiotų klišių kartojimą. Bet jo susitikimas su atsakingais „Rosatom” atstovais, pastangos nuslėpti jį ir pokalbių turinį verčia klausti, ar „Rosatom” atstovų nutarimą pameilinti Seimo pirmininką savo apsilankymu nulėmė Gedvilo pastabos apie Rusijos artumą, ar jau sausio pradžioje buvo rengiamas susitikimas.

Atrodo, kad susitikimas nebuvo suderintas su Vyriausybe ir premjeru, nors jie atsakingi už energetikos projektus. Kaip įprasta, Butkevičius reagavo flegmatiskai – „kalbėtis galima ir nematau čia tragedijos... manau, kad ne iš blogos valios jis tai darė”. Bet net Seimo pirmininkui reikia pagalvoti, su kuo kalbama ir apie ką. Nebuvo tragedijos, bet tragedijos išvengimas nėra tinkamiausias politiko veiksmų vertinimo matas. Pravarčiau klausti, ar susitikimas buvo Lietuvai naudingas, kokios jo galimos pasekmės, kokias išvadas padarys „Rosatom” ir kiti Rusijos energetikos milžinų vadovai. Pagaliau reikia prisiminti, kad kelias į pragarą grįstas gerais norais.

Praeitą savaitę Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininkas Artūras Paulauskas pažymėjo, kad, priimant sprendimus dėl strateginių energetikos projektų, negalima užmiršti Rusijos suinteresuotumo. Bet nereikia užmiršti, kad mažai, ko gero, galima tikėtis iš šalies, kurios energetikos politika per pastarąjį dešimtmetį buvo itin nedraugiška.

Vyriausybė turi teisę pergaltvoti savo pirmtako politiką, bet po kiek laiko reikia pradėti veikti. Naujoji Vyriausybė dirba jau tris mėnesius. Mes žinome, kaip LLRA norėtų pertvarkyti vietos lenkų padėtį. Ne visiškai aišku, kaip darbiečiai įsivaizduoja Rusijos vaidmenį Lietuvos energetikoje, bet veikiausiai šis vaidmuo yra gerokai didesnis negu prezidentė ir opozicija įsivaizduoja. Laikas premjerui išsakyti Vyriausybės laikyseną ir imtis priemonių ją įgyvendinti, o ne tik teisinti kolegų leplelėjimus, nes jie nesą piktavališki.

Alfa.lt

LAIŠKAI

APIE LIETUVOS ĮVAIZDĮ

Sveikinu chirurginės onkologijos pradininką Lietuvoje prof. Petrą Norkūną, sulaukusį 100 metų! („Draugas”, 2013 m. vasario 5 d.). 1977 m., kai vykau į stažuotę Vilniaus universiteto klinikose, buvau pirmas amerikietis, gavęs leidimą dirbti Sovietų Sąjungos ligoninėse. Tačiau man atvykus į Vilnių, tris savaites nebuvo ligoninė įleistas, nes neturėjau leidimų iš sovietų saugumo. Kai pagaliau įsileido į Antakalnio ligoninę, mane paskyrė į dr. Liubomiro Laucevičiaus medicinos skyrių, dr. Algimanto Marcinkevičiaus kardiologijos skyrių ir į dr. Norkūno onkologinės chirurgijos dispanserį.

Su pačiu dr. prof. Norkūnu dirbau mažiausiai. Mane globoti jis paskyrė savo mokslo kandidatams. Mane labai nustebino tai, kad po atliktos operacijos chirurgai sueidavo į gydytojų kabinetą ir išsitraukdavo degtinės butelį „pasistiprinti”. Jie nustebė, kai pasakiau, kad Amerikos ligoninėse alkoholiniai gėrimai yra griežtai draudžiami. Labai įkyriai siūlė ir man pasivaikšinti, prieš sugrįžtant į operacinę. Nemačiau, kad gerbiamas prof. Norkūnas būtų gėręs darbo metu. Turbūt todėl ir sulaukė 100 metų!

Praeitais metais Lietuvos Respublikos prezidentei Daliai Grybauskaitėi susitikus su JAV lietuviškų organizacijų atstovais Pasaulio lietuvių centre, Lemont, IL, paklausiau, kodėl Vilniaus oro uostas atrodo kaip alkoholinių gėrimų sandėlys? Turėjau galvoje „Duty-free” krautuves. Vil-

niaus oro uostas yra vienintelis oro uostas pasaulyje, kuris verčia keleivius lėktuvo laukti vos 2 metrai nuo alkoholio. Taip įleidžiami tėvai, vaikai, blaivininkai, mormonų bei musulmonų tikėjimo žmonės. Kaip gerai žinome, dar nuo Al Capone laikų alkoholio kultūra Amerikoje yra susijusi su korupcija ir politikų papirkimu. Alkoholis taip pat skatina nesusivaldymą ir agresyvumą.

Praėjusį rudenį ir vėl lankiausi Lietuvoje. Dabar Vilniaus universiteto klinikų chirurgai jau negeria prieš operacijas. Tačiau Vilniaus oro uoste keleiviai vis dar gundomi didelėmis alkoholio reklamomis ant sienų ir televizoriuje bei sodinami prie pat alkoholio parduotuvių. Ar norime, kad tokį įvaizdį keleiviai išsivežtų iš Lietuvos?

Dr. Linas Sidrys
Palos Hills, IL

LIETUVIŲ KALBOS (IR LEIDYKLŲ) REIKALAI

Viską, apie ką rašo Leonidas Ragas („Draugas”, 2013 m. kovo 2 d.), yra tiesa, tačiau jis neatsiliepia į problemą, į kurias aš ir kiti atkreipėme dėmesį. Bet džiugu, kad Ragas skiria dėmesį lietuvių kalbos reikalams, kur, manau, esminiais klausimais mes sutariame.

Pirmu punktu Ragas taiko ne į lietuvių kalbos klausimą, bet į Lietuvos leidyklų tebesilaikomą paprotį – kodėl, kai padedi knygą ant stalo viršeliu ir viršų, pavadinimą, užrašytą ant kny-

gos nugarėlės, galima įskaityti tiksliai atsistojus ant galvos? Leidėjai tokias knygas vadina „kairiosiomis knygomis”, nes, pastačius jas stačiai lentynoje, norint perskaityti pavadinimą, reikia galvą lenkti kairėn. Ragas rašo, kad jam lengviau įskaityti „kairiąją” knygą, bet man neaišku, kodėl turi būti galvą lenkti lengviau į vieną, o ne į kitą pusę. Ragas nepasako, ar tam, kad įskaitytų knygos, gulinės ant salo, nugarėlė, jam irgi lengviau tapti aukštiełninku akrobatu.

Tai – ne teorinis klausimas. Ši problema itin apsunkina darbą, kada, ieškant informacijos per daugelį knygų, jų susikrauna kelios krūvos. Norint grįžti prie vienos iš jų, turi knygą išrinkti iš keleto arba keliolikos aukštiełninkai gulinių nugarėlių. Aš, kaip ir Ragas, savo bibliotekoje turiu ne tik šiuolaikinių, bet ir prieškarinių Lietuvoje išleistų knygų su tokio- mis aukštiełninkomis, arba „kairiosiomis” nugarėlėmis, bet faktas, kad taip būta ir anksčiau, kažkodėl nepalengvina stovėjimo aukštiełninkai, kad ir į sieną pasirėmus.

Jau apie 30 metų egzistuojantis tarptautinis profesinis leidyklų standartas ANSI/NISO Z39.41[25] ir ISO 6357.[26] panaikina akrobatinius reikalavimus ir nustato, kad knygų nugarėlės būtų spausdinamos „dešiniau”, o ne „kairiau”. Šio standarto ne visos leidyklos laikosi, tačiau Skandinavijoje, Britanijoje, Kanadoje ir JAV jis galioja ir juo daugiau ar mažiau yra sekama.

Antras Rago punktas – kad lietuviškas žodis „pradžia” ir barbarizmas

„startavimas” nėra visiškai sinonimai. Kaip Elona Vaišnienė neseniai pastebėjo, pirmosios nepriklausomos Lietuvos kūrėjai ne tik valė svetimžodžius iš lietuvių kalbos, bet, jeigu trūko žodžio, pritaikydavo kokį nors lietuvišką žodį arba sukurdavo naują iš lietuviškos šaknies. O dabar vietoj to, kad būtų sukurti arba pritaikyti lietuviškų šaknų žodžiai, Lietuvoje masiškai „adaptuojami” barbarizmai kaip „startas”, „atakavimas”, teniso „kortai” ir pan. Pats žodis „adaptuoti” yra vartojamas net Lietuvos valstybinės kalbos komisijos oficialiuose raštuose. Tad ko galima tikėtis iš tokios komisijos?

Donatas Januėa
San Francisco, CA

„DRAUGAS” PRARANDA

Nustebau perskaičiusi Elzbiėtos Verikienės laišką „Drauge” (2013 m. kovo 5 d.), kuriame ji Fausto Strolios labai mandagų laišką (2013 m. vasario 19 d.) vadina „skundu” ir iškrepia jo laiško mintį. Norėčiau priminti Elzbiėtai Verikienei, kad ne visi pensininkai gauna vienodas pensijas, ne visi gali skirti 50 dol. auką šalia nemažos 150 dol. „Draugo” prenumeros. O „Draugui” norėčiau pasakyti, kad, skelbdami laikraštyje tik 50 dol. ar daugiau aukojančius, prarandate daug mažesnių aukų, nes labai aiškiai parodote, kad mažiau aukojantieji neverti padėkos.

Danutė Korzonienė
Palos Hills, IL

TELKINIAI

Baltimore, MD

„Broliai” iš Lietuvos

MARIJA DAINIENĖ

Pasibaigus Aistės Smilgevičiūtės ir grupės „Skylė” viešnagei Amerikoje, liko stiprus išpūdis ir prisiminimai. Amerikos lietuviams gal mažiau žinomi šių menininkų projektai, gal buvo mažesnė galimybė išgyti jų video ir audio albumus, vis dėlto Lietuvoje puikiai žinomi, mylimi ir gerbiami dainų kūrėjai ir atlikėjai buvo su džiaugsmu laukti ir priimti JAV ir Kanadoje.

Albumo „Broliai” pristatymas Baltimore. Kaip pačioje gražiausioje lietuvių liaudies pasakoje, scenoje išvydome tris brolius ir vieną jų seserį. Tai Rokas Radzevičius, Gediminas Ži-

lys, Mantvydas Kodis ir Aistė Smilgevičiūtė-Radzevičienė. Tai tik dalis „Skylės” atlikėjų.

Krištolo skaidrumo Aistės balsas su proverksmiais, lyg apraudant miško brolių kančią, kėlė gaudulį. Tiek metų praėjus nuo Lietuvos laisvės kovų (1944–1953), gaudulys yra lengvesnis, ir dvasioje juntamas nuskaidrėjimas. Lieka tik gilus, į sąmonę iširėžęs Tėvynės laisvės aukos supratimas. Drąsiausi ir gražiausi to meto Lietuvos jauni vyrai paguldė galvas už Tėvynę. („Argi būt kritę, jei nemylėję,/ Už žemę, kurioj mes visi prasidėjom?”) Kaip iš amžių glūdumos išplaukia angeliškai skaistus Aistės veidas, baltas jos drabužis, skaidraus

balso vingrumas – ir visa tai suteikia koncertui sakralumo, tarsi vyktų Mišios už kritusius.

Su tautiniu išdidumu, labai subtiliai ir jautriai atliekami kūriniai, pakylėti virš pigaus banalumo, palietę sielos gelmes lyg jautriausias stygas. Melodijos ir žodžiai glostė lietuvių širdis. Muzikantams pabaigus dainą, salėje tvyrodamo tylą, klausytojai likdavo nuščiuvę, lyg nepanorėję plojimais suardyti koncerto dvasios, ir tik po sekundės kitos prapliupdavo plojimai. Širdim klausėme, širdim...

Tie žiūrovai, kurių šeimų istorijos susijusios su partizaniniu judėjimu Lietuvoje, pajuto, kad akis suvilgė ašaros. Per atmintį perbėgo tėvų ir senelių istorijos. Atidžiai klausėme dainų žodžių pravirkusio akordeono garsų fone: „Nekirsk medžio, broli!” Išdainuota buvo taip, tarsi tai sakoma mums, klausytojams: „Nekirsk medžio, broli”, nes jame įsikūnijusi par-

tizano siela: nukirsi medį – dar kartą nukirsi brolių. Kreipinys „broli” mus visus suvienijo: ir žuvusius partizanus, ir scenoje dainuojančius atlikėjus, ir mus, klausytojus. Mes visi tuo metu nors trumpam tapome broliais – visi vienodai mąstėme, tą patį išgyvenome. Vyrai kaip užkalbėjimą kartojo: „Nekirsk medžio, broli...”

Lietuvos partizanais yra buvę kai kurių šeimų visi sūnūs (broliai), bet brolio motyvas naudojamas ne tik tiesiogine prasme. Brolis, kaip epitetas, yra visame albume: brolis – bendražygis, bendramintis, miško brolis, sielos brolis. Lietuvis, kovotojas už Tėvynę – greitas sakalėlis, paukštis naktinis, žalias brolis, karžygys gynėjas, akmenys broliai, girių augintiniai, paukščiai milžinai sulopytomis krūtinėmis.

Sužavėjo dainų tekstų metaforos, gili jų prasmė. Kaip menininkai patys sako, „alternatyvios muzikinės ir poetinės minties, paremtos filosofija, mitologija ir istorija, sklaida – nepakito iki šių dienų”. Daugumą tekstų dainoms parašė Aistė Smilgevičiūtė ir Rokas Radzevičius. Visoms dainoms muziką sukūrė Rokas Radzevičius. Ir kodėl aš dar niekur neskaičiau, negirdėjau sakant, jog Aistė Smilgevičiūtė – poetė, o Rokas Radzevičius kompozitorius ir poetas?

Dėkojame visiems, padėjusiems ir parėmusiems menininkus, už tai, kad ir mes gavome galimybę Baltimore pasiklausyti jų koncerto. Amerikos lietuvių spaudoje buvo rašoma, kad A. Smilgevičiūtė ir „Skylė” JAV lietuviams koncertuos dar ne vieną kartą. Tai priimame kaip oficialų rašytinį pažadą, kurį būtina ištesėti. Jau dabar pradėdame laukti kito jų koncerto.

Grupės „Skylė” koncertas atgaivino Lietuvos partizanų išgyvenimus.

Gintaro Bujanausko nuotr.

Cicero, IL

Lietuvos trispalvė – prie Cicero miesto rotušės

John Kosciolko (d.), pagrindinis minėjimo kalbėtojas, įteikia miesto proklamaciją lietuvių atstovams Marijai Remienei ir Mindaugui Baukui.

Lietuvių grupė amerikiečių surengtame Vasario 16-osios minėjime.

E. Šulaičio nuotraukos

EDVARDAS ŠULAITIS

Ir šiemet Cicero miesto vadovybė kartu su lietuviais surengė Lietuvos Nepriklausomybės minėjimą. Renginio dalyviams vasario 20 d. renkantis į Cicero Community Center patalpas, prie rotušės esančiame vėliavų paviljone jau plazdėjo ir Lietuvos trispalvė.

Šį kartą minėjimas vyko didžiulėje pastato salėje, kurioje žmonių, deja, nebuvo daug, nes jis surengtas ketvirtadienį, kai dauguma mūsų tautiečių dirbo. Šventę pradėjo buvęs Cicero miesto valdybos narys John Kosciolko, jau ne vieną dešimtmetį vedantis Vasario 16-osios minėjimus, kurie anksčiau vykdavo lauke, prie senųjų miesto rūmų pastato.

Po Kosciolko įžanginio žodžio šauliai įnešė JAV ir Lietuvos vėliavas, sugroti abiejų valstybių himnai (gaila, kad Lietuvos himnas buvo prastos kokybės). Invokaciją sukalbėjo Šv. Antano parapijos klebonas kun. Sergio Solis. Gana įdomią ir gerai paruoštą kalbą pasakė Lietuvos Respublikos generalinis konsulas Čikagoje Marijus Gudynas, susirinkusiuosius, tarp kurių buvo ir Cicero miesto pareigūnai

bei kiti anglakalbiai, supažindinę su švente ir pačia Lietuva, jos problemomis. Gen. konsulas miesto vadovybei perdavė su savimi atsivežtą raguolį.

Apie Lietuvos istoriją, jos praeitį, kai šalį buvo užgrobę rusai, o amerikiečių valdžia nepripažino sovietų okupacijos, kalbėjo ir Kosciolko. Jis prisiminė ir buvusius JAV prezidentus Lincoln bei Washington, kurių minėjimai beveik sutampa su Lietuvos Nepriklausomybės švente. Kalbėtojas perskaitė Cicero miesto valdybos proklamaciją, kurioje kalbama apie Lietuvos Nepriklausomybės šventę ir apie tai, kad savaitę prie miesto rotušės plevėsuos Lietuvos vėliava, kviesdama visus gyventojus švęsti šią reikšmingą datą. Proklamaciją priėmė JAV LB Cicero apylinkės garbės pirmininkas Mindaugas Baukus ir dabartinė pirmininkė Marija Remienė padėjo už šį gražų miesto valdybos gestą.

Minėjimo pabaigoje surengtos vaišės, kurias parūpino miesto vadovybė, o skaniais pyragais vaišino lietuvių bendruomenės narė Audronė Bernatavičienė.

Susirinkusieji gana ilgai nesi-skirstė. Buvo apie ką su tautiečiais pakalbėti ir LR gen. konsului, kuriam tai buvo pirma proga pabendrauti su Cicero lietuviais. Reikia manyti, jog jis bus dažnesnis svečias pas Cicero lietuvius.

Charlotte, NC

North Carolina turi savo LB apylinkę

Nauja apylinkė jauna, bet pasiryžimo netrūksta.

Jurgitos Markauskienės nuotr.

LORETA TIMUKIENĖ

Šių metų vasario 16 d. Charlotte, North Carolina valstijoje, įkurta nauja JAV Lietuvių Bendruomenės apylinkė. Jos pirmininke išrinkta Irma Rovaite-Harpley, vicepirmininke – Lida Semėnas, išdininke – Jurgita Švedienė, sekretore – Dalia Shaffer. Kol kas apylinkė turi 22 užsiregistravusius narius, bet yra ir daugiau, norinčių dalyvauti apylinkės veikloje. Pirmame susitikime dalyvavo JAV LB Švietimo tarybos pirmininkė Daiva Navickienė, pateikusi daug naudingos informacijos apie LB veiklą, įstatus bei struktūrą.

Ta proga pakalbinome naujos apylinkės pirminkę Irmą Rovaite-Harpley. Ji Jungtinėse Valstijose gyvena jau šešerius metus ir sako, kad čia gyventi jai patinka. „Esu atvira šios šalies papročiams ir kultūrai, tačiau tuo pačiu nenoriu pamiršti ir savo šaknų“, – sako Irma. Ji prisipažįsta, kad, gyvenant Lietuvoje, jos patriotiškumo jausmas buvo mažesnis – jis pradėjo augti, keletą metų pagyvenus JAV. „Gal dėl amžiaus, gal iš ilgesio Lietuvai, o gal dėl to, kad dabar jau turiu vaikų“, – svarsto lietuvė. Turbūt dėl visų šių priežasčių ji pradėjusi galvoti apie lietuviškos apy-

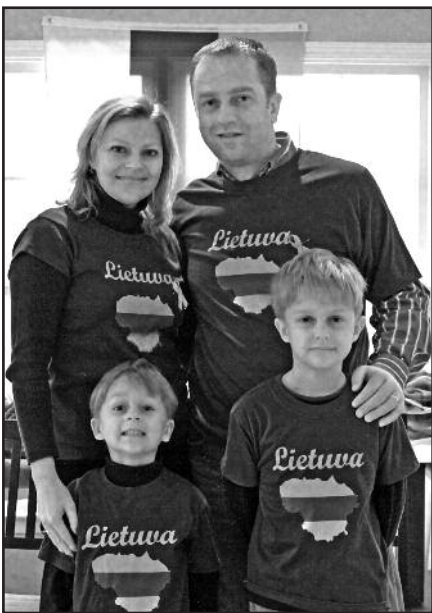
linkės ir mokyklėlės įkūrimą Charlotte.

Pasak Irmos Rovaite-Harpley, ji tada suprato, kad tikriausiai yra tas žmogus, kuris pažįsta daugiausiai lietuvių, gyvenančių Charlotte. Kadangi moteris pažinojo keletą atskirų lietuvių grupių, ji nusprendė, kad atėjo laikas jas suvesti ir suburti draugėn. Taigi ėmėsi organizacinio darbo – turėjo porą bendraminčių ir įkvėpėjų: viena iš jų – Silvija Butkeraitytė, artima Irmos draugė, su kuria studijų laikais kartu pirmą kartą skrido į JAV. Likimas taip lėmė, kad po kelerių metų abi lietuvės grįžo gyventi į JAV – jau visam. Silvija įkūrė lietuvių apylinkę Roanoke, Virginia valstijoje. Per tos apylinkės įkūrimą Irma susipažino su Sigita Šimkuvienė, kita savo darbų įkvėpėja. Veikli lietuvaitė sako labai džiaugėsi, kai, išsiuntusi pir-

mąjį elektroninį laišką su pasiūlymu įkurti apylinkę ir mokyklėlę, sulaukė tokio didelio susidomėjimo bei pasikatinimo.

Taigi visų pastangomis bei Dairai Navickienei padedant, šių metų vasario 16 dieną Charlotte buvo įkurta JAV LB apylinkė. „Mes čia visi jauni, yra daug vaikų, nekantraujame atverti lietuviškos mokyklėlės Charlotte duris šį rugsėjį“, – dalijasi planais naujos apylinkės pirmininkė. Šiuo metu vyksta organizaciniai darbai, darbo daug, tačiau Irma turi nemažai pagalbininkų. Tikimės, kad ši jaunatviška apylinkė augs ir klestės, o į gražų būrį susibūrusių lietuvačių vaikai užaugę didžiuliais esantys lietuviai!

Loreta Timukienė – JAV LB Krašto valdybos vicepirmininkė informacijai.

Sunny Hills, FL gyvenantis, iš Suvalkijos lygumų kilęs Juozas Mačiulaitis gimė 1923 m. vasario 1 d. Vilkaviškio apskrityje. Noriu prisiminti jubiliejinę Juozo 80 metų sukaktį, kuri buvo švenčiama 2003 m. vasario 1 d. jubilato namuose. Tuomet į gražų, erdvų namą pagerbti garbingo amžiaus sulaukusio Juozo susirinko arti pusšimčio vietinių gyventojų, o geri gyvenimo draugai Alfonsas Žebertavičius ir Vytenis Radzevičius atvyko net iš St. Petersburg. Į puotą susirinkę svečiai buvo susodinti prie stalų, kuriuos skoningai gražiomis žiedų puokštėmis papuošė Juozo žmona Julija. Aidėjo širdingi sveikinimai bei palinkėjimai.

Bet štai nepajutome, kaip nepastebimai prabėgo 10 metų ir šių metų vasario 2 d. vėl šventė Juozo jubiliejinę šventę. Ši kartą graži sukaktis buvo švenčiama JAV LB Sunny Hills apylinkės pirmininkės Elenos Žebertavičienės namuose. Jubilatas, pagal senovinę lietuvių tradiciją, garbingai buvo pasodintas gale stalo kėdėje, apvainikuotoje gėlėmis.

Pagerbti jubilato garbaus 90 metų proga susirinko kukli grupelė draugų, o jo dukterėčia Vilija su vyru atvyko net iš Boston. Deja, labai stigo tų artimiausių gyvenimo bendražygių, kurių kelias šioje žemėje jau nutrūko. Pradedant iškilingus pietus, svečiams atsistojus ir pakėlus šampano taures, nuskambėjo „Valio, valio, valio, ilgiausių metų Tau, valio“. Po pietų netilo sveikinimai, linkint jubilatui visokeriopos laimės, neišblėstančios energijos ir sveikatos. Sekė ne tik sveikinimai, bet ir padėka. Labai nuoširdžiai, gražią kalbą pa-

Sunny Hills, FL Ir vėl jubiliejus

Juozas Mačiulaitis.

Nele Zirnite nuotr.

sakė Vilija. Ji padėkojo dėdei Juozui už ilgalaikę ir visokeriopą pagalbą. Bronė Nakiene nuoširdžiai dėkojo už Juozo ir Julijos aukas jos vadovaujamam „Vaiko vartai į mokslą“ būreliui. LB pirminkė džiaugėsi Juozo neišsenkančiu darbštumu, nuoširdumu ir pagalba kitiems, jis dosniausiai aukoja Lietuvių Bendruomenei ir taip padeda išlaikyti lietuviybę.

Jubilatą apjuosus lietuviška tautine juosta, nuskambėjo nuoširdūs plovimai. Vėliau prie kavutės stalo Juozui teko užpūsti žvakutes, žibėjusias ant nuostabaus grožio ir skonio torto, kurį pagamino jo žmona Julija. Gardžiavomės net lietuvišku „Šakočiu“, kurį atvežė Vilija.

Namų šeimininkė prisiminė ne kartą girdėtus, jubilato artimo, jaunystės laikų draugo Vinco Žebertavičiaus žodžius: „Žmonės vertinami ne už pragyventus metus, bet už atliktus darbus. Juozas – ne kalbų, o veiksmo žmogus visose srityse.“ Jiems

abiem žuvaujant, Juozas tylėdavo, o Vincas klausydavo ir sakydavo: „Žuvys nesibaido.“

Vėliau buvo perskaitytos eilės: „Tai kas, kad man devyniasdešimt? Prasmingi metai nuskubėjo, o širdį liūdesys užliejo, pasakykit, Jūs mielieji, kodėl tie metai taip greitai praėjo?“ Dar išgirdome daug įvairių palinkėjimų, bet linkėjimas sulaukti Juozui 100 metų jubiliejaus vienijo visus susirinkusius. Jubiliejinė šventė buvo išpūdinga ir nepamirštama. Gyvuok, mielas Juozai, dar daug daug metų!

Elena Žebertavičienė

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė Aušra Jasaitytė Petry • 8830 Magnolia Court • Orland Park, IL 60462 • El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

„Aušros vartų/Kernavės” tunto iškilminga sueiga

**V.S. AUŠRA
JASAITYTĖ PETRY**

Kalėdų atostogoms pasibaigus, „Aušros vartų/Kernavės” tunto sesės š. m. sausio 12 d. rinkosi Pasaulio lietuvių centre, Lemont, IL, iškilmingai tunto sueigai-šventei. Ši tunto sueiga man buvo labai ypatinga, nes jos metu savo tuntininkės pareigas perdaviau s. fil. Nidai Petronienei. Tuntininkės pareigų perdavimas – ne vienintelis džiaugsmas šioje sueigoje, bet ir galimybė įvertinti tunto sesių atliktus darbus bei pažangą.

Sueigos pradžia

Prieš prasidedant sueigai, koridoriuje girdėjosi: „Kairę, kairę, kairę, dešinę, kairę.” Kas ten žygiuoja? Tai patys mažiausi tunto nariai – liepsnelės ir giliukai, kuriems vadovauja ps. fil. Jūlytė Kudirkienė ir ps. fil. dr. Andrius Kudirka.

Sueigai prasidėjus, „Aušros vartų/Kernavės” tunto sesės sustojo tunto nuotraukai. Bet trūko vienos draugovės. Trūko mūsų paukštyčių! Koridoriuje išgirdome komandą: „Kairę, kairę, kairę, dešinę, kairę, su daina – trys, keturi.” Į salę įžygiavo didelis būrys paukštyčių, garsiai dainuojančių Maironio lituanistinės mokyklos dainą.

Nusifotografavusios sesės išsiriškavo pagal draugoves. Vyr. skautė kandidatė Skirmantė Survilaitė, šios iškilmingos sueigos komendantė, sušvilpė švilpuką ir pakvietė seses klausytis jos komandos. Sesė Skirmantė davė komandą gerbti tunto vėliavą. Prit. sk. psl. Olivija Petry, kartu su palydovėmis prit. sk. psl. Lile Šoliūnaite ir paukštyte Lara Petronyte, įnešė tunto vėliavą.

Vėliavą įnešusios vėliavininkės sugrįžo prie savo draugovių. Šioje iškilmingoje tunto sueigoje dalyvavo apie 60 sesių, atvykusių iš „Jūratės” draugovės (Naperville, IL), „Dubysos” draugovės (Čikaga) ir, žinoma, iš Lemont, IL – „Saulučių” paukštyčių draugovės, liepsnelių ir giliukų būrelis, „Šešupės” skaučių draugovė bei „Živilės” prityrusių skaučių draugovė ir skautininkės.

Sesei Skirmantei atraportavus, į mano raginimą „Budėti” visos atsiliepė – „Vis budžiu!” Šiurpas suėmė, pamačius tunto jauniausius

„Aušros vartų/Kernavės” tunto sesės.

skautukus ir skautukes, iškėlusius du pirštukus ir garsiai sušukusius „Vis budžiu!” Štai mūsų lietuvių skautų organizacijos ateitis!

Komendantė davė tuntui komandą sušukti tunto šūkį: „Ranka rankon mes kartu žengiam skautišku keliu!” ir pakvietė tunto adjutantę j. v.s. Daną Mikužienę perskaityti tunto įsakymus.

Įsakymai

Šios paukštytės įvykdė visus reikalavimus ir turi teisę nešioti atitinkamų specialybių ženklukus:

Pasaulinį ženklą: Kristutė Šerpitytė, Vija Maurukaitė, Amelytė Hoch ir Danielė Schneider.

Gamtos draugės: Stefutė Deuschle, Isabella Kovaitė ir Gabrielė Navickaitė.

Žaidėjos: Monika Vyšniauskaitė ir Gabrielė Schneider.

Čiuožėjos: Isabella Kovaitė, Alana Jodwalytė, Kamilė Medžiūtė, Amelytė Hoch, Vija Maurukaitė, Sigutė Garbonkutė, Paulė Medžiūtė, Olivija Jameikytė, Urtė Jonušaitė ir Simona Sulminaitė.

Iškylautojos: Alana Jodwalytė.

Mažo vaiko draugės: Alana Jodwalytė ir Gabrielė Schneider.

Vandens saugumo: Sigutė Garbonkutė, Kotryna Gučiūtė, Greta Guntoriūtė, Amelytė Hoch, Alana Jodwalytė, Vija Maurukaitė, Tessa Papartytė, Ieva Vaitkevičiūtė ir Kotryna Vaitkevičiūtė.

Laužavedės: Danielė Baranauskaitė, Sigutė Garbonkutė, Greta Guntoriūtė, Vija Maurukaitė, Tessa Pa-

partytė, Ieva Vaitkevičiūtė ir Kotryna Vaitkevičiūtė.

Stovyklautojos: Danielė Baranauskaitė, Sigutė Garbonkutė, Kotryna Gučiūtė, Greta Guntoriūtė, Amelytė Hoch, Alana Jodwalytė, Vija Maurukaitė, Tessa Papartytė, Ieva Vaitkevičiūtė ir Kotryna Vaitkevičiūtė.

Brookfield zoologijos sodo žinovės: Sigutė Garbonkutė, Amelytė Hoch, Olivija Jameikytė, Vija Maurukaitė, Jūlytė Šerpitytė, Kristutė Šerpitytė, Gabija Staniškytė, Monika Vyšniauskaitė, Elzė Jonušaitė, Gabrielė Navickaitė, Izabella Kovaitė, Stefutė Deuschle, Lara Petronytė, Ona Kriaučiūnaitė, Urtė Jonušaitė ir Danielė Schneider.

Tvarkingumo: Nicolė Mendez, Melanija Gurškaitė, Emilija Rimkutė, Klaudija Kurek ir Teresa Matulytė.

Čiuožėjos: Nicolė Mendez, Teresa Matulytė ir Klaudija Kurek.

Paukštytės Urtė Jonušaitė ir Paulė Medžiūtė užbaigė jaunesniųjų skaučių kandidačių programą ir galėjo duoti jaunesniųjų skaučių įžodį. Jaunesniųjų skaučių įžodžiui vadovavo „Saulučių” paukštyčių draugovės draugininkė, vyr. sk. vsl. Rima Lintakaitė. Kadangi vienos paukštytės kandidatės nebuvo, sesė Urtė viena nužygiavo prie tunto vėliavos ir davė įžodį. Pasakiusi įžodį, sesė Urtė pabučiavo vėliavą. Aš sesei Urtei užrišau raudoną kaklaraištį, sesei Audrai Lintakienei – Tėvynės meilės mazgelį, o sesei Juditai Urbaitei Hoch – gerojo darbo mazgelį. Tuntas garsiai sušuko: „Bravo!”

Šios sesės paukštytės užbaigė jaunesniųjų skaučių I patyrimo laipsnio

vyr. sk. vsl. Dianos Ramanauskaitės nuotr.

programą ir perėjo į skaučių kandidačių eiles – į Lemont „Šešupės” skaučių draugovę: Urtė Jonušaitė, Paulė Medžiūtė, Alana Jodwalytė, Gabrielė Schneider ir Monika Vyšniauskaitė.

Sesė Dana perskaitė tunto įsakymus, pristatytus „Šešupės” skaučių draugovės draugininkės vyr. sk. t.n. Ingos Milo. Šios skautės atliko visus reikalavimus ir turi teisę nešioti atitinkamų specialybių ženklukus:

Artistės: Aistė Kavaliauskaitė ir Daina Maleiškaitė.

Sportininkės: Aistė Kavaliauskaitė ir Daina Maleiškaitė.

Skautė kandidatė Aistė Kavaliauskaitė, įvykdžiusi skaučių II patyrimo laipsnio pirmąją ir antrąją dalį, davė skaučių įžodį, kuriam vadovavo v.s. Audra Lintakienė. Buvau pakviesta naujai skautei getonšlipsei užrišti kaklaraištį. Prisimenu, kaip Aistei rišau paukštyčių raudoną kaklaraištį. Kaip greitai laikas bėga. Mamytė sesei Aistei užrišo gerojo darbo mazgelį, o sesė Vanda Aleknienė – Tėvynės meilės mazgelį.

„Živilės” prityrusių skaučių draugovės sesės atliko visus šių specialybių reikalavimus ir turi teisę nešioti atitinkamus ženklukus:

Astronomės: psl. Lina Lietuvninkaitė, psl. Olivija Petry, psl. Kasandra Rugieniūtė, psl. Lile Šoliūnaitė ir psl. Karina Viktoraitė.

Sportininkės: psl. Lina Lietuvninkaitė, psl. Kasandra Rugieniūtė, psl. Lile Šoliūnaitė, psl. Kristina Stončiūtė ir psl. Karina Viktoraitė.

Muzikės: psl. Olivija Petry, psl. Lile Šoliūnaitė ir psl. Kristina Stončiūtė.

Dainininkės: psl. Gintarė Daulytė, psl. Lina Lietuvninkaitė, psl. Olivija Petry, psl. Kasandra Rugieniūtė, psl. Lile Šoliūnaitė, psl. Kristina Stončiūtė ir psl. Karina Viktoraitė.

Lordo Robert Baden Powell žinovės: psl. Lina Lietuvninkaitė, psl. Olivija Petry, psl. Lile Šoliūnaitė ir psl. Karina Viktoraitė.

Ir tai dar ne viskas! Remiantis vyr. skaučių kandidačių būrelio vadovės s. Loretos Jučienės pristatymu, šios prityrusios skautės perėjo į vyr. skaučių kandidačių gretas. Kiekvienai buvo įteikta po mėlyną virvutę. Tai: psl. Godai Orentaitei, psl. Monikai Ringytei, psl. Medai Mikalauskaitėi, psl. Austėjai Stanevičiūtei, psl. Skirmantei Survilaitėi ir psl. Eristai Butkevičiūtei.

Bus daugiau.

SKAUTIŠKAS AČIŲ

Skautiškas ačiū visiems, kurie atvyko į šių metų Čikagos lietuvių skautų Kaziuko mugę Pasaulio lietuvių centre, Lemont.

Skautiškas ačiū „Kunigaikščių užėgai” ir „Racine Bakery” už dosnią paramą maisto produktais.

Skautiškas ačiū visiems prekybininkams.

Skautiškas ačiū viesiems, kurie paaukojo (fantus, tortus, kugelį, už finansinę paramą ir t. t.)

Skautiškas ačiū tėveliams už jų pasiaukojimą.

Skautiškas ačiū mūsų broliams ir sesėms už jų darbštumą ir pasižventimą skautybei.

Skautiškas ačiū s.v.j.b.ps.fil. Edžiui Brooks už šios mugės organizavimą.

SVEIKINAME

Australijos „Aušros” tunto „Geležinio vilko” būrelį, kuris kovo 4 d. atšventė 60 metų jubiliejų.

Stipriai gyvuokite ir skautaukite dar 60 metų!

VALIO!

„DRAUGO“ LIETUVIUKAI

Redaktorė Laima Apanavičienė • El. paštas: laimaa@hotmail.com

Jeigu aš būčiau Lietuvos valdovu...

(ištrauka iš kunigaikščio Aro Kaufmanaičio raštų)

Vasario 24 d., senovėje

Šiandiena buvo mūšis prieš barbariškus kryžiuočius. Aš lydėjau dvi kariuomenes. Jų buvo iš viso keturi pulkai. Mūšio pirmą valandą girdėjo si lietuvių artilerija. Karžygiai puolė kryžiuočių eiles. Mūsų ietininkai mėtė ietis. Mes laimėjome mūšį, nes sugalvojau sumanų kavalerijos antpuolį.

Sugrįžome į Trakų pilį. Visus sukviečiau į pobūvį, o karius į dar didesnę puotą. Apsirengėme šarvais. Mieste suruošėme paradą. Po parado susirinkome Trakų pilies didžiojoje menėje. Valgėme keptą šerną, mešką, elnieną ir povą papuoštą plunksnomis.

Kunigaikščio Aro Kaufmanaičio autoportretas.

Kunigaikštis Aras buvo galingas, išmintingas ir išsimokslinęs valdovas. Kartais apsirengdavo kaip paprastas žmogus ir vaikščiodavo tarp žmonių, kad galėtų pamatyti, kaip kas dirba ir kam ko reikia. Jis valdė 82 metus, išgyveno iki 102 metų amžiaus.

Aras Kaufmanas
Maironio liuanistinė mokykla
3 skyrius

Mano keturkojis draugas

(Čikagos liuanistinės mokyklos mokinių rašinėliai)

Aš – maža katytė.
Laimos Apanavičienės nuotr.

Mano keturkojis draugas, o tiksliau – keturkojė draugė yra katytė. Jos vardas Pinkė. Pinkė – juodos spalvos. Praeitą vasarą katytė buvo dingusi. Ji neparėjo tris dienas. Man buvo jos labai gaila. Kai Pinkė grįžo, aš labai apsidžiaugiau. O po kelių mėnesių, katytė atvedė penkis kačiukus: dvi katytes ir tris kačiukus. Jie buvo labai gražūs.

Aš labai myliu savo katytę ir jos mažus kačiukus.

Klaidas Valinskis
3 B klasė

Mano keturkojis draugas yra katinas. Jo vardas – Bubbalsas. Jis turi rudas akis, pilką kailį ir yra truputį storas. Man patinka su juo žaisti. Jam patinka žaisti su netikra pele, kamuoliu ir lazeriu. Kai meti kamuolį, jis atneša jį atgal. Jam patinka skanumynai.

Man patinka Bubbalsas! Man patinka visi gyvūnai, bet katinas – patinka geriausiai.

Vidmantas Revuckas
3 B klasė

Mano keturkojis draugas yra katinas. Jis gyvena mūsų garaže, bet kartais vaikšto lauke. Jis yra oranžinis ir geltonas ir visą laiką nori valgyti. Jam – 5 metai. Aš labai jį myliu, o jis labai myli mane. Jam labai patinka mano draugės. Mano katinui patinka vieta, kur aš miegu. Jis mėgsta lakti pieną.

Dar aš turiu 4 žuvis. Joms taip pat 5 metai. Bet mes nekalbame apie mano žuvis, mes kalbame apie mano katiną. Jo vardas yra Rudis, o žuvis neturi vardo. Mano žuvis yra zebro veislės, o kokios veislės yra mano katinas, aš nežinau.

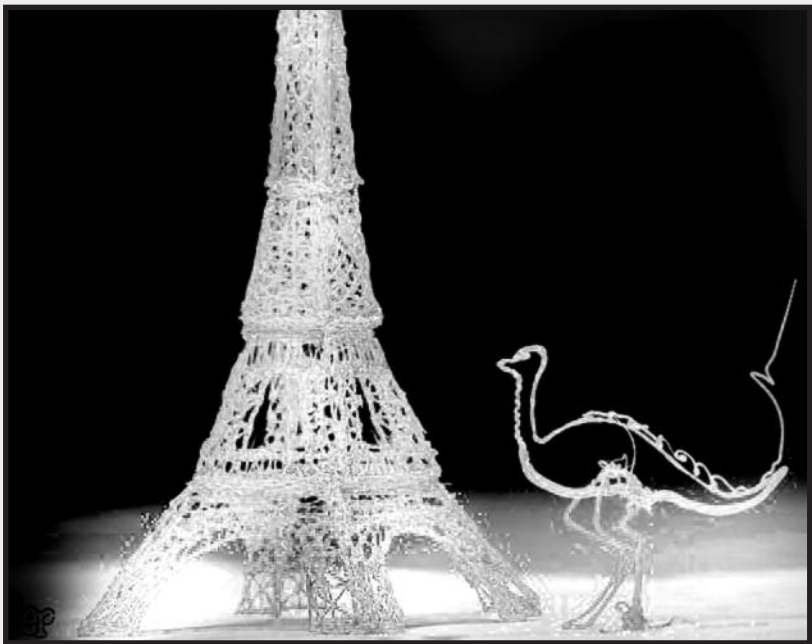
Meda Rudokaitė
2 A klasė

Mano šuns vardas yra Maksė. Jam patinka žaisti su savo žaislais. Jis mažas ir senas. Maksė yra rudas ir plaukuotas. Jis negali bėgti, nes jo kojų tės mažos. Jis mus myli ir gina. Maksė dažnai loja, kai nereikia. Kai kažkas kitas mus paliečia, tai iš karto puola kąsti.

Benas Kavaliauskas
2 B klasė

Aš turiu kalytę vardu Bella. Mes ją labai mylime. Bella mėgsta eiti į mišką pasivaikščioti ir pabėgioti. Ji turi rudus garbiniuotus plaukus ir yra labai miela. Jai – 2,5 metų. Bella rytais mėgsta mane palaižyti, kad aš atsikelčiau. Kai Bella pamato stirną, ji pradeda loti. Kai Bella per televizorių pamato kitus šuniukus, pradeda šokinėti. Aš gavau Bellą nuo Kalėdų Senelio. Mano šuniukas labai mėgsta siausti. Aš labai myliu savo šuniuką. Bella labai mėgsta laižyti ir mano tėtį.

Gabrielė Jokimaitė
2 A klasė

Trimatis pieštukas

Ar kada nors svajojote nupiešus kokį nors daiktą, kad būtų visai neblogai tokį turėti ir tikrą, trimatį.

Bendrovė „WoobleWorks“ būtent tai ir pasiūlė, pagaminusi, jos teigimu, pirmąjį pasaulyje trimačius daiktus galintį nupiešti pieštuką. Jis pavadintas „3Doodler“, o pats projektas įdėtas į „Kikstarter“ portalą ir laukia būsimų vartotojų paramos, kuri padėtų šį pieštuką išleisti į rinką.

Juo piešiant, yra išleidžiama plona plastiko srovelė, suformuojanti daiktą ore ar ant kokio nors paviršiaus. Plastiką gali būti ir toks pats, koks naudojamas ir trimachuose spausdintuvuose. Tam nereikia nei kompiuterio, nei programinės įrangos – tai iš tiesų tik trimatis pieštukas.

<http://mokslasplius.lt/>

Per barzdą varvėjo, burnoj neturėjau

Mes visi mėgstame skaniai pavaišinti, tačiau visi turime skirtingus skonius. Man labai patinka mūsų virtuvė. Aš labiausiai mėgstu cepelinus. Jų būna įvairių: su mėsa ir varške. Man labiausiai patinka, kad galima nusipirkti cepelinų mokykloje. Kitas liaudiškas maistas yra kugelis. Mano visa šeimyna jį mėgsta, todėl mama jį dažnai kepa.

Vasarą dažnai valgau šaltibarščius su keptomis bulvėmis, nors man labiau patinka karšta burokėlių sriuba. Sekmadieniais mes kepame blynus su obuoliais. Tai – mano mėgstamiausi pusryčiai.

Aš čia paminėjau tik keletą lietuviškų patiekalų, kurie man daugiausiai patiko.

Deimantas Gily
ČLM 5 klasė

Nors mes gyvename Amerikoje, man patinka lietuviškas maistas. Mano mama išverda labai daug lietuviškų skanumynų: cepelinų, koldūnų, skrylių ir košės. Lietuvoje gyvena

Cepelinai. savasbliudas.blogas.lt nuotr.

mano močiutė ir ji mėgsta kepti. Kepa sausainius, pyragus, skrylius, blynus. Mano mėgstamas patiekalas yra kotletas.

Bet negalvokite, kad tik mama ir močiutė labai skaniai gali pavaišinti. Mano tėtis iškepa šašlykus, bet ne bet kokius šašlykus – labai skanius, labai sultingus ir minkštus šašlykus.

Man labai patinka pica, bet nereikia, kad man nepatinka lietuviškas maistas. Kai privalgai, tai nenori daugiau valgyti.

Gustas Gudzevičius
ČLM 4 A klasė

JAV LB Kultūros taryba, filatelistų draugija „Lietuva“ ir Čiurlionio galerija Čikagoje kviečia 6–18 metų JAV lietuvių moksleivius tapti pašto ženklų ir voko autoriumi ir **skelbia pašto ženklų ir voko kūrimo konkursą**, skirtą Dariaus ir Girėno legendinio skrydžio 80-mečiui paminėti. Geriausių darbų autoriai bus apdovanoti premijomis, o pirmos vietos laimėtojų kurtus darbus bus galima pamatyti išleistame pašto ženkle ir voke.

Gegužės mėnesį bus surengta konkursui atsiųstų piešinių paroda ir vertinimo komisija išrinks nugalėtojus trijose amžiaus grupėse (6–10 metų, 11–15 metų ir 16–18 metų). Vertinimo komisiją sudarys Lietuvių Fondo, JAV LB Kultūros tarybos, filatelistų draugijos „Lietuva“ bei Čiurlionio galerijos atstovai. Apie konkursą skelbiama lietuviškoje žiniasklaidos priemonėse, taip pat JAV LB KV bei JAV LB Kultūros tarybos tinklalapiuose.

Piešinius – pašto ženklų ir voko projektus – komisijai reikia pateikti iki š. m. balandžio 1 d. Darbus siųsti adresu: Pašto ženklų konkursas, Lith. Art Gallery Ciurlionis, 5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL 60636

Daugiau informacijos gausite el. paštu: LB.kultura@gmail.com arba laimaa@hotmail.com

Amžinybėn iškeliavo poetas Donius Remys

ANTANAS PAUŽUOLIS

Poetas Donius Remys kažkada rašė: „Gėlės žydi ir miršta/ tik kartą:/ Ir pavasario pumpuras,/ rudenio lapas,/ ir gražiausi sapnai,/ ir nutilusi mažo upelio/ šneka/ apie meilę/ daugiau/ nekartos.” Ilgametis JAV išeivijos lietuvis daug metų gyveno Čikagoje. Lietuvai atgavus Nepriklausomybę, D. Remys 1992 m. visam laikui grįžo į gimtąjį kraštą – Lietuvą. Mirė 2013 m. sausio 17 d. Palangoje, sulaukęs brandaus amžiaus.

Donius buvo kuklus žmogus ir tai, kad jis kuria eiles lietuvių visuomenė mažai žinojo. Dar jam gyvenant Cicero jis buvo žinomas kaip filosofas, inžinierius ir skautijos darbuotojas.

Donius Remys gimė 1925 metais Mažeikių mieste. Jį pažinojau dar iš Mažeikių gimnazijos laikų, kur jis dalyvavo Lietuvos skautų organizacijoje, o aš buvau vyresnis skautų vadovas. Dar besimokydamas gimnazijoje Donius pradėjo lankyti čia veikiančią literatų būrelį, nes jau tais laikais rašė eiles, skaitydavo savo rašinius. Gimnazijoje pasižymėjo kaip pavyzdingas jaunuolis, veiklus skautas ir bręstantis poetas.

Į Lietuvą atsikrausčius okupantui, normalus gyvenimas nutrūko kaip ir numatytos studijos Vilniaus universitete. Rusų frontui artėjant prie Lietuvos, vokiečiams traukiantis, su tėvais ir broliais buvo išvežtas darbams į Vokietiją.

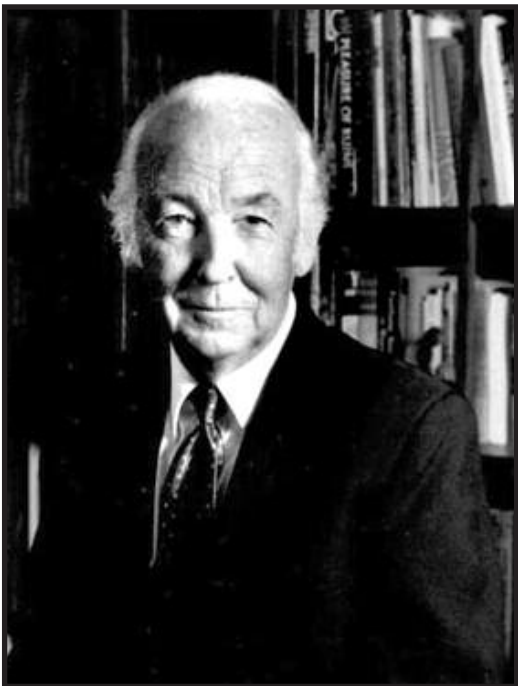
Galiausiai grįžo trumputė taika, ir poetas rašė: „Taika!/ Jos kainos nežinau./ Taika –/ ir liejas puotoj vynas,/ ir skamba džiaugsmo/ juokas./ Ir vėl gyvenimas nu-eina/ įprasta/ vaga./ Ir liūdesys širdy,/ kaip dulkės gatvėje/ nutolsta/ vėjo/ dvelkime.” Įsitvirtinus gležnutei taikai Donius atsiduria Ingolstadt išvietintų asmenų stovykloje, mokytojauja čia įsteigtoje lietuvių gimnazijoje, vietos universitete studijuoja psichologiją ir filosofiją.

1950 metais atvyksta į Ameriką ir pradeda dirbti įmonėse, kad užsidirbtų tolesnėms studijoms. Pradžioje pasineria į anglų kalbos mokymąsi vietos kolegijoje, vėliau pradeda studijuoti inžineriją ir braižybą. Kaip daugelis to metų jaunuolių, bando rasti džiaugsmą vedybose, bet norimas džiaugsmas tampa nusivylimu. Apie nesėkmę savo poezijoje: „Kur mano brangūs svajonių/ sūnūs,/ kur išbučiuota mano/ dukra?/ Veltui dairausi vienas/ aplinkui,/ širdy gyvena tik/ tuštuma.”

Gyvendamas Amerikoje jis tęsia eilių rašymą, dalyvauja ruošiamose poezijos vakaronėse, skaito savo eiles poezijos mėgėjams. Jo eilėraščiai spausdinami įvairioje lietuvių spaudoje.

Atostogų metu Donius mėgo lankyti svetimus kraštus. Išėjus į pensiją ir atsiradus daugiau laiko, išvykimų padaugėjo. Aplankęs daug valstybių, miestų, susipažinęs su jų kultūriniu gyvenimu, pastebėjo, kad gražiausias kraštas – Lietuva. Gyvendamas Tėvynėje daug laiko skyrė savo kūrybos sutvarkymui, savo lėšomis išleido 10 poezijos rinkinių, kurių kiekvieno tiražas – nuo 500 iki 1,000 egzempliorių. Kol sveikata leido, D. Remys mielai vykdavo į kūrybos vakarus, susitikimus įvairiose Lietuvos vietose. Jo suprantamai, be įmantrybių parašytos eilės buvo laukiamos klausytojų. Didelę dalį išleistų knygų jis paliko Mažeikių miesto, kuriame prabėgo jo jaunystė, viešajai bibliotekai.

Donius rašė, kad keliaujant audringais gyvenimo keliais, pajauti, kad jėgos senka ir, jei tas jėgas mažina ligos, pradedi ruošti amžinam poilsiui. „Visiems ateina laikas mirti:/ Vieniems anksti, kitiems/ vėlai, / ir dingsta buvusios/ svajonės,/ ir lieka nebaigti/ darbai.”

Donius Remys.

Spaudos apžvalga

„Lietingos dienos“

Kazys Almenas „Lietingos dienos”: romanas. Vilnius: „Versus aureus”, 2012. – 352 p.

Jungtinėse Amerikos Valstijose iki Nepriklausomybės atgavimo gyvenęs rašytojas Kazys Almenas, praėjusių metų pabaigoje antrą kartą išleidęs savo romaną „Lietingos dienos” (pirmoji laida buvo pavadinta „Lietingos dienos Palangoje” (1988 m. išleista Čikagoje), su skaitytojais žaidžia savotišką „fotografinį” pinholo žaidimą. Savo stebėjimo kamerą Palangos centre pastatęs XX a. 8-ojo ir 9-ojo dešimtmečių sandūroje, po daugiau nei trijų dešimčių metų žiūri, kas matyti „fotografiniame popieriuje”. Tiems, kas naująją „Lietingų dienų” laidą, lyg laikraštį, linkę skaityti nuo pabaigos, tampa aišku, kad šiandien K. Almeno „kameros” stebėjimas nesibaigia – rašytojas žada romano tęsinį, kuris bus pavadintas „Vaivos juosta”.

Knyga „Lietingos dienos” yra reta mūsų literatūroje žanriniu požiūriu – detektyvas. Kūrėjas ją rašė remdamasis pačiomis geriausiomis anglosaksų literatūrinių detektyvų tradicijomis: pasakojimas užsimezga niekuo neišskirtinėmis aplinkybėmis, o vėliau intriga vis labiau susipina, kol pabaigoje yra išsprendžiama – paaiškėja nusikaltėlis. Pasakotojas lėtai praskleidžia paslapties šydą, ir nusikaltimo aplinkybės bei kaltininkai tampa aiškūs.

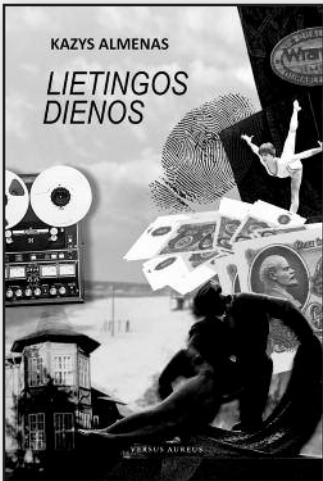
Romanas „Lietingos dienos” yra puikus sovietų Lietuvos antropologinis tyrimo šaltinis. Taip skrupulingai ir gyvai, detaliai parodytos sovietinio gyvenimo tikrovės lietuvių literatūroje nėra gausu. Skaitytojui gali kilti pagrįstas klausimas, kaip romano autorius sugebėjo taip nuodugnai pažinti sovietinio gyvenimo realybę, kurdamas romaną užjūryje. K. Almeno pavyzdys yra charakteringas lietuvių egzilio istorijoje: XX amžiaus 8-ajame ir 9-ajame dešimtmetyje JAV dalis lietuvių diasporos laikėse nuostatos, kurią vadino fraze „Veidu į Lietuvą”. Net jei ji okupuota ir sužalota. Ne vienas iškilus Amerikos lietuvis tais laikais lankėsi pavergtoje Tėvynėje ir, mesdamas trumpą, bet skvarbų žvilgsnį į tuometinės Lietuvos padėtį, gebėdavo pamatyti ir suprasti daugiau, nei čia nuolat gyvenusieji. Nepaisant to, kad „Lietingos dienos” nėra dokumentinis romanas, jo autoriui pavyko užčiuopti sovietinės nomenklatūros, santykių tarp žmonių dėsnius. Kūrinio pirmojo leidimo metais „Lietingos dienos” daug sakė apie Tėvynės padėtį lietuvių diasporai anapus Atlanto, tačiau nuo to laiko nutekėjo daug vandens, ir įdomu, kuo dabar gali būti įdomus toks romanas. Skaitydamas „Lietingas dienas”, imi sekti tuometinių, 1980-ųjų, ir dabarties Lietuvos žmonių santykių logiką. Deja, žingsniai laisvės link labai sunkūs ir lėti... Žmones tebevaldo tos pačios aistros, tie patys tikslai ir priemonės. O kur dar vyro ir moters santykių visuma – ji turbūt nekintama, nepriklausomai nuo socialinės struktūros ir ideologijos.

K. Almeno „Lietingos dienos” šiandien kalba tam skaitytojui, kuris, bent nujausdamas, kad patyrė sovietinio gyvenimo traumas, stengiasi iš jų vaduotis. Rašytojas potekstėje užduoda klausimą: kaip elgtis su praeitimi, kurios norėta visai kitokios? Taigi „Lietingos dienos” yra ir skaitinys drąsiam skaitytojui. Būtent gebėjimas, aiškiai matant praeities ir dabarties panašumą, pasiegti kitaip, priešingai, yra laisvėjimo sąlyga ir mechanizmas. Psichologai ir teatro specialistai šį tarpsnį vadina „psichodrama”. Jie pabrėžia, kad, užimdamas vieną ar kitą socialinį bei žaidybinių vaidmenį, žmogus gali išsivaduoti iš kankinančios praeities.

K. Almeno „Lietingos dienos” atskleidžia visa apimančią tiesą apie žmogaus prigimtį ir elgesį, kalba apie labiausiai mūsų ir ne tik mūsų visuomenės pamirštą fenomeną – sąžinę. Kairysis psichoanalitikas Slavojus Žižekas šį reiškinių vadina „etika anapus gėrio”.

Sutrumpinta

Bernardinai.lt

Donius Remys Atsisveikinimas

Sudie, draugai, kurie mane lydėjot
mano trumpoj kelionėj per tamsias gelmes,
kurie kaip akmens pakelėse žeidėt mano kojas
ir buvote teisėjai nesuprastos širdies,
sudie,
aš išeinu.

Per savo didžiąją ir Paskutinę Nuodėmę,
apgautas saulės ilgesio ir netikrų žvaigždžių
kaip vaikas patikėjęs melo žodžiais,
bei nesupratęs jų žaidimo bei klastos,
kentėt daugiau nei apsigilti negaliui!

Sudie, draugai, aš išeinu, palikęs
užgesusias šventyklas vienišo žmogaus,
nebaigtas maldas iš amžių knygų,
palikęs netikras relikvijas
apnešti laiko dulkėm,
ir dar negimusiom
ateinančiom kartom.

Aš išeinu vilties netekęs
pažint tave iš daugelio kitų minioj.
Aš, nesupratęs ašarų tavo akių mėlynėj,
tikėjau esant deimantu retu,
tačiau po kauke Angelo šviesaus
tebuvo veidas
nepažįstamo
žmogaus.

Iš rinkinio „Pažinimo gėlės”

Ruošia Nijolė Nausėdienė • El. paštas: nausediene@hotmail.com

MŪSŲ STALUI

Soja - pupinių (Fabaceae) šeimos augalas, panašus į pupeles. Jos tėvynė laikoma Rytų Azija, tačiau dabar sojų produktais mėgaujasi bene visas pasaulis.

Paplitimo istorija

Soja yra viena seniausių kultūrinių augalų. Manoma, kad pirmiausia ji pradėta auginti Kinijoje maždaug prieš 4000 metų. Po to sojos pateko į Korėją, iš ten – į Japoniją. 1691 m. soją aprašė Rytuose apsilankęs vokiečių keliautojas Engelbert Kaempher. Į Europą sojos atkeliavo XVIII a., kai jas maistui ėmė naudoti prancūzai.

Vis dėlto labiausiai šį produktą pamėgo japonai. Tik XIX a. pradžioje, žuvus beveik visam sojų derliui, šiame krašte paplito patiekalai iš mėsos. Iki tol mėsa Japonijoje buvo imperatorių maistas. Dabar sojos auginamos daugelyje pasaulio vietų: Azijoje, Pietų ir Šiaurės Amerikoje, Europoje, Centrinėje ir Pietų Afrikoje, Australijoje, taip pat Ramiojo bei Indijos vandenynų salose.

Baltymų šaltinis

Sojos labai vertinamos dėl baltymų. Jos vartojamos ir kaip gyvulinės kilmės produktų pakaitalas, tad yra mėgstamos net vegetarų. Sojos pupelėse yra baltymų (40 proc.), riebalų (20 proc.), angliavandenių (20 proc.), vandens (10 proc.), grubios ląstelių sienelės (3 proc.) ir pelenų (5 proc.).

Didžiausiu populiarumu šiandien sojos gali pasigirti japonų ir kinų virtuvėje. Ar įsivaizduojate *sushi* be sojų padažo? Juo greičiausiai pasiskandinatė patiekalą ir kinų restoranuose. Sijų padažo šlakelis puikiai tinka ir lietuviškiems patiekalams, pavyzdžiui, mėsos marinatui ruošti.

Sojos yra plačiai naudojamos ir gaminant gyvulinės kilmės augalinius ar vegetarinius produktus. Mūsų parduotuvių lentynose ne naujiena sojų mėsa, maltiniai, guliašas ar kiti tradicinių patiekalų pakaitalai.

Iš sojų gaminamas ne tik žmonių stalui skirtas maistas, presuojant sojų pupeles gaunamos išspaudos, kurios naudojamos gaminant gyvulių pašarą.

Sojų produktai

Žvilgtelėkime į sojų produktų šeimyną iš arčiau.

- *Miso* – fermentuota pupelių pasta, naudojama gaminant to paties pavadinimo sriubą.
- *Natto* – produktas iš fermentuotų pupelių, kurios prieš tai buvo išvirtos.
- *Sojų miltai* gaminami iš sojų pupelių. Jų sudėtyje yra net 41 proc. baltymų, bet tik 61 proc. iš

jų gali būti panaudoti mūsų organizmo labui.

- *Sojų aliejus* – augalinis sojų pupelių aliejus, gana dažnai naudojamas kepimui.
- *Sojų pienas* – baltos spalvos gėrimas, gaminamas iš sojų pupelių, kurios brinkinamos, po to sumalamos vandenyje, o gauta masė dar pavirinama. Sijų pienas gali būti geriamas kaip gėrimas arba naudojamas maistui gaminti.
- *Sojų mėsa* – iš liesų sojų miltų gaminamas produktas, kurio struktūra primena įprastą mėsą.
- *Sojų padažas* – iš fermentuotų sojų gaminamas skystas padažas.
- *Tempeh* – yra fermentuotas sojų pupelių produktas, dažniausiai suspaudžiamas į briketus. Jam būdingas lengvas amoniako kvapas. *Tempeh* gali būti supjaustomas gabalėliais ir kepamas aliejuje; jo dedama į sriubas, salotas, sumuštinis, troškinius. Iš *tempeh* taip pat gali būti gaminamos vegetariškos dešrelės, kepsneliai.
- *Tofu* – tai sojų varškė, gaminama iš sojų pieno. Gamybės technologija primena paprasto sūrio gaminimą. Jo tirštumas priklauso nuo rūšies. Sijų varškė gali būti ir visai minkšta, ir kieta. Šis produktas suspaudžiamas į blokelių. Užšaldyta varškė įgyja gelsvą atspalvį. Šilkinės sudėties sojų varškė dažniausiai valgoma neapdorota, kaip užkandis ar kaip desertas, priklausomai nuo padažo. Kietesnės sojų varškės rūšys pjaustomos kubeliais ir dažnai keamos su daržovėmis ir padažu.
- *Yuba* – padžiovinta plėvelė, kuri nugriebiama nuo sojų pieno paviršiaus. Ją galima naudoti tiek džiovintą, tiek užšaldytą, tiek šviežią.

Sojų nauda

Jau seniai ginčijamasi dėl sojų naudos ir žalos. Egzistuoja visiškai priešingos specialistų nuomonės apie tai, kokią įtaką sojų produktai turi žmogaus sveikatai. Sijų pupelėse gausu visaverčių baltymų, kurių maistingumas ir maistinė vertė beveik prilygsta gyvulinės kilmės baltymams. Į sojų aliejaus sudėtį įeina sudedamosios dalys, savo sudėtimi artimos žuvų lipidams, lecitinas, cholinai, B ir E grupių vitaminai, makro ir mikroelementai.

Sojų produktai tinkami žmonėms, alergiškiems gyvūnų baltymams. Naudingi šie produktai ir sergantiesiems širdies bei kraujagyslių sistemos ligomis, patyrusiems miokardo infarktą. Sojos yra geras dietinis produktas diabetikams ir žmonėms, turintiems antsvorio.

Vartoti sojų produktus patariama žmonėms, kuriuos kamuoja lėtinis cholecistitas, vidurių užkietėjimas ir artritas.

... ir žala

Tačiau sojų produktai gali būti ir žalingi, tad piktnaudžiauti jais nederėtų. Pavyzdžiui, sojos neigiamai veikia endokrininę sistemą. Vaikai, vartojantys daug sojų, labai dažnai serga skydliaukės ligomis. Jaunesniems nei treji metai mažyliams sojų produktai gali sukelti alerginę reakciją. Neseniai mokslininkai nustatė, kad sojų produktai gali paspartinti organizmo senėjimą. Jie taip pat gali tapti smegenų kraujotakos sutrikimų priežastimi, didina Alzheimerio ligos riziką.

Be to, sojose taip pat esama izoflavonų, kurių sudėtis panaši į moteriškų lytinių hormonų estrogenų. Izoflavonai gali turėti teigiamą poveikį moters organizmui, tačiau šios medžiagos neigiamai veikia embriono galvos smegenų vystymąsi.

Jos padidina ir kūdikio neišnešiojimo riziką, todėl nėščiosioms būtina riboti sojų produktų vartojimą.

Vištiena sūrio patale

Reikės: 1 sv vištienos, 2 kiaušinių, šaukšto krakmolo, 2 šaukštų majonezo, šaukšto sojų padažo, puodelio tarkuoto sūrio, druskos, augalinės kilmės aliejaus, pipirų.

Vištieną supjaustykite išilgai, išmuškite, pabarstykite druska, pipirais. Paruoškite plakinį: sumaišykite kiaušinius, majonezą, krakmolą, sojų padažą. Vištieną pamirkykite plakinyje, po to apvoliokite sutarkuotame sūryje, po to vėl plakinyje ir vėl – sūryje. Tai pakartokite tris kartus. Sudėkite vištieną į keptuvę, ant viršaus dar užpilkite plakinio. Apkepkite iš abiejų pusių, kol mėsa įgis gražų auksinį atspalvį.

Mėsa japoniškai

Reikės: 2 sv jautienos, pusės baltagūžio kopūsto, 2 svogūnų, 2 paprikų, 5 puodelių sezamų, sojų padažo, saulėgrąžų aliejaus, mineralinio vandens.

Mėsą gerai nuplaukite, idėkite į indą, užpilkite mineraliniu vandeniu (galite iš vakaro) ir pastaitykite į vėsią vietą. Mėsą supjaustykite šiaudeliais skersai skaidulų, svogūnus – plonais griežinėliais. Kopūstą pjaustykite plonomis juostelėmis, po to šiek tiek pabarstykite druska ir lengvai nuspauskite. Paprikas taip pat supjaustykite šiaudeliais. Sumaišykite aliejų ir sojų padažą, pakaitinkite iki virimo. Į verdantį aliejų idėkite mėsą ir kepkite, kol atsiras graži rusva plutelė. Į mėsą sudėkite svogūnus, kepkite, kol įgis auksinį atspalvį. Kai svogūnai apkeps, suberkite sezamus. Sudėkite paprikas. Kai paprikos kiek apkeps, sumažinkite ugnį ir sudėkite kopūstus. Kepkite ant stiprios ugnies, nuolat maišydami. Druskos neberkite, dangčiu neuždenkite.

Ypatingos daržovės

Reikės: 1,5 sv pievagrybių, cukinijos, baklažano, paprikos, svogūno, 4 šaukštų aliejaus, 3 skiltelių česnako, šaukšto balzaminio acto, 2 šaukštų sojų padažo, sojų varškės.

Ruošdami marinatą, į aliejų išspauskite česnaką, įpilkite balzaminio acto ir sojų padažo, gerai išmaišykite. Daržoves pjaustykite vidutinio dydžio gabalėliais. Paimkite maišelį (be skyliųčių), sudėkite į jį daržoves ir įpilkite marinato. Maišelio kampus suimkite, šiek tiek krestelkite ir palikite mažiausiai valandai (kartkartėmis apversdami ir kresteldami, kad geriau pasiskirstytų marinatas).

Po to marinuotas daržoves kartu su marinatu sudėkite į skardą, prieš tai į ją įklokite kepimo popieriaus. Jei keptumėte gamtoje, tuomet daržoves sudėkite į foliją, o foliją – ant grotelių. Kepkite iki 400 F karštumo įkaitintoje orkaitėje maždaug 35 min.

Ištraukite iš orkaitės, sudėkite į lėkštes ir apiberkite sojų varškės gabalėliais.

Sojų guliašas

Reikės: 8 oz sojų kubelių, sūriu konservuotų kukurūzų, saujos džiovintų slyvų, mėsos prieskonių, druskos, kubelio sultinio, morkos, šaukšto grietinės, šaukštelio miltų.

Sojų kubelius užpilkite verdančiu vandeniu, idėkite sultinio kubelį. Palaikykite porą valandų. Jei vandens liko nedaug, įpilkite daugiau. Sudėkite supjaustytą morką, smulkiai supjaustytas slyvas, kukurūzus, paskaninkite druska ir prieskoniais. Troškinkite apie 45 min. Idėkite šaukštą grietinės. Kai guliašas užvirs, supilkite su vandeniu sumaišytus miltus. Dar kartą užvirinkite. Patiekite su bulvėmis ir daržovėmis.

Parengta pagal „Šeimininkę“

LIETUVOS IR PASAULIO NAUJIENOS

Nuolaidos tautinėms mažumoms – smūgis lietuvių kalbai ir kultūrai

Vilnius (ELTA) – Lietuvos lenkų rinkimų akcijos išreikalautos, švietimo ir mokslo ministro palaimintos „nuolaidos“ lietuvių kalbos ir literatūros valstybinį brandos egzaminą laikysiantiems tautinių mažumų atstovams privertė už galvų griebtis lituanistų bendruomenę. Tautinių mažumų mokyklų auklėtiniams egzaminu rašinių teks „sulipdyti“ iš ne mažiau kaip 400 žodžių. Lietuviškų mokyklų abiturientams numatomas 100 žodžių didesnis slenkstis. Nėgana to, tautinių mažumų mokyklų auklėtiniams leista padaryti daugiau klaidų, nors tai vienintelis privalomas

valstybinis egzaminas nusitaikiusiems į aukštąsias mokyklas. Žymūs mūsų šalies lituanistai ir pedagogai – lietuvių literatūros tyrinėtoja profesorė Viktorija Daujotytė, Vilniaus universiteto Filologijos fakulteto dekanas Antanas Smetona ir Vilniaus šv. Kristoforo gimnazijos lietuvių kalbos mokytoja ekspertė Dainora Eigminienė – neslepia nusivylimo: sunkus lituanistų įdirbis kone nubrauktas. Jie tai laiko smūgiu Lietuvos demokratijai. Dėl to A. Smetona neatmeta siūlymo Vilniaus universitete įvesti stojamąjį lietuvių kalbos egzaminą.

Politiniai susitarimai negali paminti vertybių

Vilnius (Bernardinai.lt) – Anot parlamentinės grupės „Už ištikimybę priesaikai“ narių, pastarųjų savaitę kai kurių Seimo narių ir ministrų veiksmai suteikė pagrindo suabejoti, ar jie prisimena priesaikos tekstą ir jame įtvirtintų sąvokų reikšmingumą. Grupė kelia klausimus, ar užsienio reikalų ministras, pataikaudamas kitos valstybės vykdomai politikai ir interesams bei atsiprašinėdamas tos valstybės pareigūnų nepamiršo ištikimybės Lietuvos Respublikai? Ar švietimo ir mokslo ministras, pasirašęs įsakymą skubiai pakeisti lietuvių kalbos ir literatūros

brandos egzaminą programą, neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijai ir įstatymams? Seimo narių grupė išreiškė susirūpinimą, kad valdančiosios koalicijos partijų politiniai susitarimai keliama aukščiau mūsų valstybės vertybinių principų ir nacionalinių interesų. Atkreiptinas dėmesys į Konstitucijoje įtvirtintą lygiateisiškumo principą, nes visi Lietuvos mokiniai lietuvių kalbos mokėsi pagal bendrąją programą, tad jų pasiekimai taip pat turi būti vertinami pagal vienodą programą, privalomą kiekvienam Lietuvos Respublikos piliečiui.

Nacionalizuojamas Palangos kurhauzas

Palangos kurhauzas.

ELTA nuotr.

Vilnius (BNS) – Kultūros paveldo departamentas kreipėsi į Palangos miesto teisimą dėl netinkamai laikomos Palangos kurhauzo medinės dalies paėmimo valstybės nuosavybėn. Šiuo metu pastato medinė dalis priklauso verslininkų Jackų šeimai. Unikalus istorinis pastatas paimamas valstybės nuosavybėn, kadangi dabartiniai jo savininkai pastato

neprižiūri, nuo 2000 m. jo nesaugo. Tuo metu vienas iš Kurhauzo medinės dalies savininkų Gediminas Jacka teigė neturėjęs galimybės restauruoti pastato, kadangi nebuvo suteiktas tam leidimas. Palangos kurhauzas – pirmasis Palangos kurorto poilsinis pastatas, XIX a. aštuntame dešimtmetyje pradėtas statyti grafo Juozo Tiškevičiaus.

Prezidentė pasveikino Kazį Bobelį 90-mečio proga

Vilnius – Lietuvos Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė pasveikino gydytoją, Lietuvos politinį veikėją dr. Kazį Bobelį 90-ies metų jubiliejaus proga. „Dėkoju, kad išėvi-joje, ypač Vyriausiajame Lietuvos išlaisvinimo komitete, sukaupę patirtį panaudojote keletą kadencijų darbuodamasis Lietuvos Respublikos Seime, įnešėte svarų asmeninį indėlį kurdamas ir puoselėdamas tarptautinius ryšius ir diplomatiją. Ilgametis marijampoliečių pasitikėjimas ir palaikymas liudija Jūsų turimą gebėjimą bendrauti su žmonėmis, išgirsti ir su-

prasti jų rūpesčius ir problemas. Lietuvos politikoje išliekate kaip kietumo, tvirtumo ir energingumo pavyzdys, įkvėpiantis visus prasmingai veiklai. Net ir aktyviai dalyvaudamas profesinėje ir visuomeninėje veikloje, Jūs sugebėjote visada būti rūpestingas ir dėmesingas šeimai, kurioje išauuginote 5 vaikus“, – rašoma Prezidentės sveikinimo laiške. Prezidentė K. Bobeliui palinkėjo sveikatos ir stiprybės toliau puoselėti tas savybes, kurios kitus įkvėpia augti, tobulėti ir dirbti vardan mūsų Lietuvos.

Kinijoje prasidėjo Nacionalinis kongresas

Beijing (ELTA) – Kinijos premjeras Wen Jiabao per metinės parlamento sesijos atidarymą pažadėjo stabilų ekonomikos augimą, kovą prieš korupciją bei geresnį socialinį aprūpinimą. Wen Jiabao kalboje apie pasiekimus praėityje ir ateities planus taip pat ragino labiau subalansuotą plėtrą. Šio Nacionalinio liaudies kongreso metu įvyks paskutinis kartą per dešimtmetį vykstančio valdžios perdavimo etapas. Komunistų partijos vadovas Xi Jinping pakeis Hu Jintao ir taps naujuoju šalies prezidentu. Šis įvykis bus atidžiai stebimas, nes jo metu bus paskirta naujoji Kinijos valdžia. Pranešime nustatytas 7,5 proc. ekonomikos augimas, nepakitęs nuo 2012 m., o infliacija – 3,5 proc. Be to, pažadėta sukurti dau-

Kinijos kongresas.

ELTA nuotr.

giau nei 9 mln. naujų darbo vietų mieste. Wen Jiabao teigė, kad dėmesį reikia nukreipti į pragyvenimo šaltinius. Biudžeto lėšos gynybai bus padidintos nuo 10,7 proc. iki 115,7 mlrd. JAV dol.

Mirė ilgametis Venesuelos vadovas H. Chavez

Karakas (ELTA) – Kovo 5 d. mirė ilgametis Venesuelos prezidentas Hugo Chavez. Jam buvo 58 metai. H. Chavez vadovavo Venesuelai nuo 1999 metų. 2011-ųjų birželį jam buvo nustatytas vėžys. Po gydymo praėjusią vasarą jis paskelbė pagijęs. Spalį vykusiuose prezidento rinkimuose H. Chavez buvo perrinktas prezidentu dar šešeriems metams. Pasaulinėje arenoje H.Chavez broliavosi su daugeliu JAV priešų, tarp jų Irano prezidentu Mahmoud Ahmadinejad, velioniu Libijos vadovu Muamar Kadhafi ir Sirijos prezidentu Bashar al Assad.Nors buvo uolus katalikas, H. Chavez dukart išsiskyrė. Jis paliko keturis vaikus ir tris anūkus. Venesueloje paskelbtas 7 dienų gedulas.

Remiantis Venesuelos Konstitucija, dabar per 30 dienų turi būti surengti nauji rinkimai. Iki tada prezidento pareigų vykdymą turėtų perimti parlamento vadovas.

Rusijoje minima Stalino mirties sukaktis

Maskva (BNS) – JAV Rusijoje Kovo 5 d. kai kas minėjo Sovietų Sąjungos diktatoriaus Josif Stalin mirties 60-ąsias metines: tirono gerbėjai padėjo gėlių ant jo kapo Maskvoje, o kritikai jį kaltina dėl milijonų žmonių žūties per politinius valymus. Apie tūkstantis ištikimų Stalin gerbėjų padėjo gėlių ant jo kapo prie Kremliaus sienos. Komunistų partijos vadovas Genadij Ziuganov vadovavo prie Stalino kapo susirinku-

siems žmonėms, girdamas jį kaip šalies didžiųjų pergalių simbolį. Tuo tarpu žinovai ir politikai svarstė, kodėl šis diktatorius išlieka itin populiarus, nors pasiuntė į mirtį milijonus žmonių. Komunistai šlovina Stalin kaip vadovą, atvedusį šalį į pergalę Antrajame pasauliniame kare, tačiau kiti smerkia dėl žiaurių represijų, nusinešusių milijonus žmonių gyvybių.

Didžiojo teatro solistas užsakė meno vadovo užpuolimą

Maskva (BNS) – Vienas pagrindinių Didžiojo teatro baleto solistų Pavel Dmitričenką prisipažino užsakęs šios vienos garsiausių pasaulyje trupės meno vadovo užpuolimą ir dabar jam gresia kalėjimas iki 12 metų, pranešė Maskvos policija. Kartu su dviem kitais kaltinamaisiais prieš teisimą jis turės stoti jau šiomis

dienomis. Sausio mėnesį 42 metų Sergej Filin, kuris anksčiau buvo Didžiojo teatro šokėjas, užpuolikas į veidą šliūkštelėjo rūgšties, kuri jam nudegino veidą ir akių ragenas. Po virtinės Maskvoje atliktų akių operacijų S. Filin išvyko toliau gydytis į Vokietiją; jo gijimas gali užtrukti mėnesius.

Kardinolai rinkėjai išsiuntė padėką Benediktui XVI

Vatikanas (BNS) – Benedikto XVI įpėdinį rinkti turintys kardinolai išsiuntė atsistatydinusiam pontifikui telegramą, kurioje padėkojo už jo ganytojišką darbą visos Romos Katalikų Bažnyčios vardu. Savo laiške pasitraukusiam Benediktui XVI jie tai pat išreiškė padėką už jo dosnų ganytojišką rūpestį Bažnyčios ir pa-

saulio labui. Kardinolų kolegijos nariai prašo Benedikto XVI melstis už juos ir už visą Bažnyčią, – priduriama laiške, kuris buvo parašytas susirinkusiems kardinolams tariantis dėl konklavos tikslios datos. Išsiųsta telegrama rodo, kad būsimos konklavos dalyviai popiežiaus neužmiršta.

VERSLO NAUJIENOS

LIETUVA

Socialinės apsaugos ir darbo viceministras Audrius Bitinas teigia, kad nuo balandžio 1 d. dirbantys Lietuvos piliečiai turės apsispręsti, kur kaupti pensiją. Žmonės galės grįžti į „Sodrą“, kaupti daugiau ir dalyvauti naujoje sistemoje arba nieko nekeisti. Nauja tvarka įsigalios nuo 2014 m. Privachuose fonduose sukaupti pinigai atiteks juos sukaupusiam žmogui.

Kovo 5 d. ministras pirmininkas Algirdas Butkevičius priėmė Lietuvos-Malaizijos verslo tarybos vadovą Paulių Kunčiną ir Lietuvos pramoninkų konfederacijos analitiką Aleksandrą Izgorodiną, su kuriais aptarė eksporto į Pietryčių Aziją galimybes. Bendradarbiaudamos šalys viena kitai taptų vartais į naujas rinkas: Lietuvai atsivertų galimybės per Malajiją pasiekti Pietryčių Azijos tautų organizijos šalis, o mūsų šalis taptų Malaizijos tiltu į Vakarų ir Šiaurės Europą. Lietuvos gamintojai į Malaiziją galėtų eksportuoti pieno ir kitus maisto produktus, bendradarbiauti taip pat būtų galima ir švietimo bei sveikatos srityse.

Kovo 5 d. ministras pirmininkas Algirdas Butkevičius priėmė Kinijos Liaudies Respublikos ambasadorių Lietuvoje Zengwen Liu, su kuriuo aptarė dvišalius santykius bei bendradarbiavimą ekonomikos, transporto ir turizmo srityse. Kinija yra didžiausia ir pagrindinė Lietuvos partnerė Azijos regione. Susitikime Kinija paraginta aktyviau pasinaudoti traukinio „Saulė“ tranzitu per Lietuvą.

Lietuvoje kovo 5 d. viešėjo Lenkijos verslo misija. Joje – 25 įmonių, dirbančių pieno, vaisių ir daržovių, mėsos bei buities reikmenų prekybos srityje, atstovai. Jų vadybininkai susitiko su Lietuvos prekybos tinklų, didmeninės prekybos įmonių, platintojų atstovais. Per pastaruosius trejus metus Lenkijos eksportas į Lietuvą išaugo 60 proc., 2012 m. bendra vertė siekė 2,2 mlrd. eurų. Lenkijos eksportas yra įvairus, tačiau pagrindinės prekių grupės: chemijos pramonės gaminiai, elektros mašinos, įrenginiai ir maistas.

Banko klientai Ukmergėje. ELTA nuotr.

Kovo 5 d. didžiuliuose Lietuvos miestuose duris atvėrė pirmieji žlugusio Ūkio banko skyriai, ant kurių jau kabo Šiaulių banko iškabos. Žmonės nuo pat ankstyvo ryto stovėjo eilėse, kad galėtų pirmieji patekti į banką. Kaune buvo nusidriekusi ilga eilė, daugiausia eilėje stovėjo pensininkų. Ukmergiečiai tiesiog šturmavo buvusį Ūkio banko skyrių, kai jis duris pravėrė vidurdienį. Minios įsiau drinusių žmonių nesustabdė net viduje buvę apsaugos darbuotojai. Pirmieji žmonės į eilę stojo nuo aštuonių ryto.

Kovo 1 d. įsigaliojo Fizinių asmenų bankroto įstatymas. Iki šiol Lietuvos Respublikos įstatymai nenumatė nemokaus asmens bankroto galimybės – turto išieškojimas galėjo būti atliekamas neribotą laikotarpį, todėl mūsų valstybės piliečiai ieškojo galimybės bankrutuoti užsienio šalyse, dažniausiai Latvijoje ar Jungtinėje Karalystėje. Naujasis įstatymas suteiks galimybę bankrutuoti tik sąžiningiems fiziniams asmenims. Fizinio asmens bankroto procesą gali pradėti tik pats asmuo, kai jis negali grąžinti skolos, kuri viršija 25,000 litų.

Kovo 6 d. Vyriausybė pritarė kabelio statybai pagal „NordBalt“ jungties Klaipėdos apskrityje specialųjį planą. Tarptautinė Lietuvos ir Švedijos „NordBalt“ elektros jungtis sujungs Baltijos ir Šiaurės Europos valstybių elektros energetikos sistemas, Lietuvai bus užtikrinta galimybė prekiauti elektra su Šiaurės Europa. Jungtį sudarys nuolatinės srovės aukštos įtampos povandeninis ir požeminis kabeliai ir srovės keitiklių stotys Klaipėdoje ir Nybro (Švedija). Numatoma, kad maždaug 450 kilometrų ilgio „NordBalt“ jungties eksploatacija prasidės 2015 m. gruodį ir jos galia sieks 700 MW. Tai bus trečia pagal ilgį povandeninė elektros jungtis pasaulyje.

Keletą metų siuntusi į Sapiro sniego festivalį menininkų grupes ir turėjusi progą džiaugtis jų laimėjimais, dabar Kauno miesto savivaldybė jau nusiteikusi atsakyti narystės su Japonija susijusioje tarptautinėje organizacijoje. Kovo 6 d. Kauno miesto tarybos kolegija pritarė galimam sprendimui (jį turėtų priimti pati taryba) išstoti iš Pasaulio žiemos miestų merų asociacijos.

Narystė šioje organizacijoje Kaunui per metus kainuoja 2,000 JAV dolerių. Tačiau dideli atstumai, nemaži kelionių iki Japonijos ir atgal komandiruočių kaštai sudeda kur kas didesnę vienas nuo kito labai nutolusių miestų galimos draugystės kainą. Juolab, kai ta draugystė sunkokai mezgasi. Aktyviausiai bendradarbiaujama su Švedijos, Vokietijos, Lenkijos miestais – Kauno partneriais.

PASAULIS

V. Matranga (dešinėje) su šių metų studentais nugalėtojais.

Kovo 2–5 d. Chicago McCormick Place šurmuliavo tarptautinė namams skirtų daiktų mugė – „International Home + Housewares Show“. Jau 74 metus ją rengia „International Housewares Association“ (IHA). Renginyje kasmet pristatomos namams ir jų aplinkai skirtos naujovės: nuo robotų langams valyti iki židiniams skirtų siurblių. 2013 m. „International Home + Housewares Show“ sutraukė 60,000 dalyvių iš 125 valstybių. Savo gaminius rodė 2,130 bendrovių ar individualių gamintojų iš 43 šalių, veikė atskiri užsienio stendai ar paviljonai – Brazilijos, Kolumbijos, Prancūzijos, Italijos, Honkongo, Japonijos, Tailando, Turkijos ir kt. Kasmet keliose kategorijose premijuojami novatoriškiausius, gražiausius, praktiškiausius daiktus sukūrę dizaineriai. Šiemet savo 20-metį pažymėjo parodos rėmuose rengiama „Student Design Competition“, kuriai vadovauja Amerikos lietuvaitė Viktorija Kašubaitė-Matranga.

JAV prekės ženklas „Apple“, vertinamas 87,3 mlrd. eurų, užėmė pirmąją vietą iš 500 brangiausių prekinių ženklų pasaulyje. Šią lentelę sudarė konsultacinė bendrovė „Brand Finance Canada“. Kanados žinovų teigimu, „Samsung“ vertinamas 58,7 mlrd. eurų, „Google“ – 52,1 mlrd., „Microsoft“ – 45,5 mlrd. eurų, prekybos tinklas „Wal-Mart“ – 42,3 mlrd., IBM – 37,7 mlrd. eurų. Brangiausiai vertinamos Rusijos bendrovės: „Sberbank“ – 14,1 mlrd. ir „Gazprom“ – 8,3 mlrd.

JAV vyriausybė skyrė seniausiam Šveicarijos bankui „Wegelin and Co“ 74 mln. JAV dol. baudą pagal teisinį mokesčių ieškinį ir baigė tyrimą. Iš šios sumos 22 mln. JAV dol. sudaro bauda už nusižengimus, 15,8 mln. siekia banko pelnas vengus mokesčių, todėl jis bus atimtas. Bankas taip pat sumokės 20 mln. dol., kuriuos turėjo sumokėti į JAV biudžetą mokesčių pavidalu, o 16,2 mln. dol. bus sumokėtas JAV kaip atlygis. „Wegelin“ tikisi, kad teismo procesas baigsis palankiai. Bankui padėjo sukčiai iš JAV. Po tyrimo bankas bus uždarytas.

Kinija ir toliau siekia ekonomikos augimą per metus išlaikyti ties 7,5 proc. Šalis taip pat nustatė mažesnę infliacijos tikslą – 3,5 proc. Taip siekiama kontroliuoti kainas. Antroji pagal dydį pasaulyje ekonomika plėtėsi žaibiškai, tačiau pastaruoju metu jos plėtra sulėtėjo. 2012 m. ji augo 7,8 proc. tempu, t. y. silpniausiai per 13 metų. Pasaulio ekonomika dabar kaip niekad stipriai priklauso nuo Kinijos. Tačiau Kinija savo ruožtu priklauso nuo pagrindinių rinkų, tokių kaip JAV ir Europa, kur ji parduoda savo prekes.

Europos Komisija (EK) kovo 6 d. skyrė JAV kompanijai „Microsoft“ 561 mln. eurų baudą, nes ši nesilaikė pažado ir nesiūlė „Windows“ operacine

EK vicepirmininkas Joaquín Almunia.

sistema besinaudojantiems vartotojams kitų interneto naršyklių, išskyrus vieną – „Internet Explorer“.

17-os euro zonos šalių finansų ministrai kovo 4 d. susitiko silpnos ekonomikos ir padidėjusio politinio netikrumo dėl Italijos aplinkybėmis. Pastaraisiais mėnesiais euro zonoje juntamą palengvėjimą dėl gerėjančios krizės padėties pakeitė nerimas dėl į aklavietę patekusios Italijos. Euro zonoje nedarbas pasiekė rekordines aukštumas, o vartotojų nuotaikos tapo neigiamos. 17 euro zonos valstybių aiškinsis, kokia žala buvo padaryta, siekiant sumažinti skolas ir stabilizuoti viešuosius finansus.

Rusijai kasmet reikia daugiau nei 300,000 darbininkų iš kitų šalių, kad nesustotų šalies ekonomikos augimas. Šiuo metu šaliai iš viso jau reikia 5–6 mln. darbininkų imigrantų, kurie turi būti natūralizuoti. Migracija yra daug ginčų Rusijoje keliantis klausimas. Kai kurie visuomenės nariai reiškia garsų susirūpinimą dėl vis augančių imigrantų darbininkų gretų. Rusija yra šalis, kurioje gyvena visame pasaulyje didžiausia procentinė dalis nelegalių migrantų, t. y. beveik 7 proc. darbingo amžiaus žmonių.

Parengta pagal BNS, ELTA, Balsas.lt, Alfa.lt

Noriu būti dideliu žmogumi – sako S. Smirnova

Ramunė Kubiliūtė kalbina džiazą
Berklee College of Music Boston
studijuojančią lietuvę

Bveik prieš trejus metus Vilniuje, Lietuvos nacionalinėje filharmonijoje, vykęs Ateitininkų federacijos šimtmečio koncertas pritraukė daug žiūrovų ir suteikė progą pasidžiaugti įvairių muzikinių žanrų kūrinių – nuo operinės muzikos, lietuvių liaudies dainų iki lietuviško-amerikietiško „doo-wop“, „barbershop“ ir „pop“ stiliaus dainų bei džiaz. Koncerto antrą dalį atliko JAV lietuviams gerai pažįstamas, specialiai iš Čikagos atvykęs „Dainavos“ ansamblio vyrų vienetas, kuriam, jų akompaniatoriui negalėjus atvykti į Lietuvą, akompanavo žinoma vargonininkė Renata Marcinkutė-Lesieur. Pirmoje koncerto dalyje dalyvavo „Du – Bass“ – kauniečiai Tomas Ladiga (bosas) ir Vytautas Salinis (bosas), fortepijonu akompanavo Beata Vingraitė, o koncertą pradėjo vilnietė, džiaz vokalistė Simona Smirnova (akompanavo Egidijus Buožis).

Tada Simona dar buvo Lietuvos muzikos ir teatro akademijos (LMTA) džiaz vokalo specialybės ketvirto kurso studentė, aktyviai besireiškianti muzikos, teatro ir net rašytinės kūrybos laukuose Lietuvoje ir už jos ribų. Ji – Vilniuje leidžiamo žurnalo „Ateitis“ bendradarbė, ne kartą rašiusi apie kūrybą, muziką, keliones ir kitomis temomis.

Vasario 17 d. Simona dalyvavo Boston ateitininkų sendraugių surengtame Rytinio pakraščio susitikime Putnam, CT, kur dainininkė papasakojo apie Ateitininkų veiklą Lietuvoje ir vedė šlovinimo giesmes.

2012 m. balandžio mėn. 27 d. „Universiteto žurnalistas“ paskelbė Silvijos Kuprionytės pokalbį su ja, tą vasarą taip pat sužinojome, kad Simona sėkmingai pasiekė tame pokalbyje paminėtus savo tolimesnių studijų planus – nuo praėjusių metų rudens ji savo muzikos žinias ir gabumus tobulina Berklee College of Music. Simona mielai sutiko atsakyti į klausimus apie kūrybą, studijas Berklee College of Music ir apie gyvenimą JAV.

– Kalbinama „Universiteto žurnalisto“ sakei, kad daug metų mokeisi groti koncertinėmis kanklėmis. Kada pajutai trauką muzikai? Kaip apsisprendei studijuoti muziką ir būtent džiazą?

– Kanklėmis groti pradėjau septynerių metų. Tuo metu gyvenau mažame Kunigiškių kaime. Į Jonavos menų mokyklą skambinti kanklėmis kasdien važiuodavau autobusu. Tačiau nuo aštuonerių metų persikėlėme gyventi į Ignaliną, kur ir užaugau. Bėgalinį polinkį muzikai ir teatrui jaučiau nuo pačių pirmųjų dienų. Muzika man buvo kaip prieglobstis ir užuovėja nuo pasaulio negandų. Žinoma, vaikystėje to taip neįvardinau, tačiau puikiai jaučiau, kad muzikavimas taurina žmogaus širdį, gelbsti nuo liūdesio ir suteikia stiprybės. Muziką apsisprendžiau studijuoti dvyliktoje klasėje, o džiazas į mano gyvenimą įsisuko kažkaip netikėtai ir paslaptinai. Norėjau dainuoti. Bėgalinis poreikis dainavimui mane tarsi už nosies ištraukė iš vidinių baimių ir privertė stoti akistaton su savo svajonėmis. Iki paskutinės minutės nežinojau, kur gyvenimas nubloš – į džiazą ar į aktorinį. Nubloškė į džiazą, bet iki šiol, nors džiazas ir vyrauja, jaučiuosi žengianti koja kojon su teatru, jo mokykla ir principais.

– Spėju, kad kuri savo dainoms žodžius. Rašai straipsnius, pvz., į „Ateities“ žurnalą. Taigi junti polinkį ir rašymui? O kitiems menams?

– Kuriu ir aranžuojau muziką pati. Kuriu muziką žodžius, bet esu labiau instrumentinės muzikos šalininkė. Dėl to mėgstu džiazą, nes ten vokalas nėra „įkalintas“ stilistinėse išraiškos priemonėse, dainų žodžiuose, standartuose. Neretai džiaz dainininkai dainuoja tik *scat* technika. Bet literatūrai polinkį turiu – tiesiog liguistą. Paauglystės laikais knygas skaitydavau be atokvėpio. Turiu aistrą dramaturgijai ir poezijai, ypač – lietuviškai literatūrai. Rašau nuo vaikystės. Pirmasis mano eilėraštis buvo išspausdintas 1995 m. mokyklos laikraštyje „Up-

ninkų šnekutis“. Tuomet man buvo šešeri. Nuo šešiolikos metų ėmiau dirbti rajono laikraštyje. Su draugėmis turėjome savo jaunimo skyrelį ir garbingus keturis puslapius. Studijų metais rašiau į daugumą kultūrinės žiniasklaidos leidinių. Ypač susižavėjau interviu žanru. Mano profesinėje svetainėje www.simonasmirnova.com turbūt daugiau galima rasti mano pokalbių su žymiais Lietuvos menininkais negu su pačia manimi kaip menininke. Į „Ateitį“ rašau jau aštuntus metus. Ateitininkų organizacijai priklausau nuo dešimties metų, todėl tas žurnalas man ypač artimas.

Kalbant apie kitus menus, visuomet pabrėžiu dailę ir vizualiuosius menus. Gimnazijoje laikiau dailės egzaminą, iki šiol piešiu. Praėjusią vasarą dirbau lietuvių kalbos mokytoja Londono lituanistinėje mokykloje „Mano pirmieji mokslai“ ir; dievaži, mano piešimo sugebėjimai tiesiog stebuklingai pagelbėjo dėstant. Manau, kad nuolat studijuojant meną ilgainiui nusitrina ribos tarp raškos priemonių. Jaučiu, kad aistra atskiriems menams virsta bendra meile menui ir jo poveikiui žmogui.

– Kaip sugalvojai studijuoti Berklee? Juk neseniai baigei studijas akademijoje ir save vadina profesionalia džiaz dainininke?

– Studijuodama ketvirtame kurse žinojau, kad reikia dar pastudijuoti ir įgauti tų žinių, kurių negalėjau įgauti akademijoje. Maščiau ir apie Helsinkį, ir apie Maskvą... Bet vienas draugas architektas Alvydas Babraitis tarė: „Gal tu stok į Berklee.“ Nusijuokiau iš jo pasiūlymo, tačiau naktį paslapčia išsėlinau į Berklee interneto svetainę ir ėmiau svajoti. Nuo to viskas ir prasidėjo. Daug įkvėpimo ir palaikymo gavau iš aplinkos. Menininko profesionalumas – labiau socialinis žaidimas negu diplomas.

– Ar jautei savo šeimos ir draugų pritarimą šiam savo užmojui?

– Labai. Metai prieš išvykimą man tiesiog atvėrė akis, kaip esu mylima ir gerbiama savo draugų, klausytojų, kolegų, šeimos. Labai daug palaikymo gaunu iš Ateitininkų organizacijos narių ir iš teatro kolegų. Nors šis laikas turbūt pats sudėtingiausias mano gyvenime, tačiau kaip niekad jaučiu, kaip saugoma ir mylima esu. Už tai esu labai dėkinga Dievui.

– Ar buvo kokių kliūčių stojant?

– Mane kliūtys persekiojo nuo pat pirmojo žingsnio – nuo pirmos paraiškos iki dabar. Ir, tikiu, persekios dar ilgai. Tikiu, kad jeigu turime labai didelių tikslų, už juos turime daug ir sumokėti. Visomis prasmėmis.

– Nuo 2012 m. rudens gyveni ir studijuoji Boston mieste. Kokie įspūdžiai?

– Labai mėgstu Boston. Jo taikią atmosferą, gražias gatves ir aplinką. Myliu Charles upę, prie kurios praleidžiu nemažai laiko. Ji kažkuria prasme man primena Nerį. Tiesa, didžiąją laiko dalį praleidžiu koledže. Netikėtumai labai maži – matavimo

Džiazas – tai pasaulio kalba.

Iš S. Smirnovos asmeninio albumo.

Nukelta į 15 psl.

KELEIVIAI

10

VYTAUTAS VOLERTAS

O kad gyventų – maitintis. Maitintis vienam kitu, kelti baimę, suardyti pasaulyje ramybę. Gyvių buvimas skleidžia ne gėrį, bet blogį. Dievas sutvėrė pasaulį – ji tik pusė žydės, bet žino visą istoriją. Sutvėrė pasaulį su blogiu. Jei gyviai laikytųsi neėdę, jei žmonės nepažintų šykštumo, tada nebūtų priežasčių negerovei. O dabar visi supykdinti, lyg tyčiomis įvesta kančių tvarka.

Zafara ieškoti mokėjo. Pamačiusi žmones kur nors prie šulinio ar sutikusi kaimo aikštėje, ji pristodavo, klausydavosi šnekų ir pati klausinėdavo. Gandus ir žineles dėliodavo vieną prie kito ir greitai susigaudydavo, kur Mokytojas su mokiniais yra buvęs, kurion pusėn nuėjęs, ką aiškinęs. Zafara jau žinojo, kad juos sekiojo būriai smalsuolių. Kai Mokytojas sustodavo pailsėti, susirinkdavo minios. Ir stebuklų būdavo. Išgydydavo tai kurčią, tai raišą, nubaidydavo nuo ligonių piktas dvasias. Mokytojas aiškindavo, žmonės klausydavosi, nes jis kalbėdavo apie anksčiau negirdėtus dalykus. Kai vėl pajudėdavo kelionėn, vieni sekdavo jam iš paskos, kad daugiau išgirstų, kiti skirstydavosi pasipiktinę, šaipydami ir net keikdamiesi, apšaukdami Mokytoją melagiu. Štai pati Zafara girdėjo, kaip kažkokia moteris ginčijosi su seniu, kurio kojos drebėjo ir buvo iškrypusios kaip statinės lankai.

– Ką jis kvailiams pučia į galvą... Kaip galima rytdiena nesirūpinti? – kosėdamas kratėsi paliegęs žydas.

– Kaip? O taip. Kaip paukščiai nesirūpina. Jie kasdien suranda grūdelių, kasdien pasipuošę gražiom plunksnom. Ar ne taip yra, kaip Mokytojo sakyta? – nenusileido moterėlė, rankoje už kojų laikydama papjautą vištą.

– Puošiasi kaip tavo, tinginės, plunksnom? Kaip šios liesos vištos, kurią laikai, plunksnom? Sulipusiom, purvinom? Kas nesirūpina, tas neturi ir alkanas stena. Man niekas nepasakys didesnės teisybės už šią, nei koks Mokytojas ar tik šiaip perėjūnas.

– Ar Mokytojas kalbėjo, kad nereikia rytdiena rūpintis? – timptelėjo Zafara moters sijoną.

– Taip jis kalbėjo. Matyt, taip ir turi būti, matyt, taip Dievas nori. Tik šie rajūnai netiki. Dangiškasis Tėvas viską parūpina, taip Mokytojas aiškino.

Zafarai staiga atsivėrė paslaptis – nepasitikėjimas Dievo valia yra blogis. Štai kur sulindusios jo šaknys, štai kur jos susipynusios tūno. Ar ji nesirūpino, ar nevargo? Ir tik turtingesnių paniekos susilaukė. Ar ne rytdiena drasko žmogų, ar ne ji kiršina tėvus su vaikais, brolius su broliais? Barniai dėl palikimų griau-na gimines, griau-na tik todėl, kad rytoj būtų ko valgyti, ko atsigerti, kuo apsirengti. Štai kur yra nesantikų priežastys, ir Mokytojas skelbia, kad dangiškasis Tėvas nori blogį pašalinti, žemėn gražinti ramybę. Taigi jis pats ateina nuo Tėvo, iš ten jis yra siųstas, kad taip viską žino ir aiškiai išpasakoją.

Kitos dienos pavakary Zafara jau žinojo, kur rasti Matą. Jie ilsėjosi netolimam kaimely, nakčiai priglau-sti pasiturinčio prekybininko. Jis laikė pakeleiviams namus, kuriuos prieš Velykas užpildydavo gausūs maldininkai, Jeruzalėn skubą. O šiuo laiku ten buvo daug tuščios vietos.

Naktį Zafara praleido kažkokios vištidės prieangy. Buvo tvanku, dvokė, tačiau ramu iki pirmųjų ryto pasiraivymų. Tada staiga atrodė, kad ir sienos juda, nes paukščiai nerimo, kvarksėjo, laipiojo vienas per kitą. Ji pakilo, o kol pasirodė saulė, Zafara jau baigė rėplioti į aukštumą, kur kietą taką klojo grynai akmenys. Iš ten buvo galima toli toli matyti. Priekyje leidosi ilga pakalnė iki tankaus medžių kupsto, apsupusio kelis namus. Tai ten turėjo būti ir užėiga, pavargusios keleivės ieškoma vieta. Moteris prisėdo šalia akmenyse išsakinjusio erškėčio, nes reikėjo atsikvėpti ir pasistiprinti. Pakramtė iš Alfiejaus gauto ožkos sūrio, sučiulpė du džiovintos avienos gabaliukus, laužė kely išprašytą duoną. Ir vandens turėjo pilną telyčios pūslę. Ją prisipylė iš girdyklos vištidėje, kur praleido praėjusią naktį. Gera buvo čia sėdėti, nors pliką atkalnę jau pradėjo kaitinti ankstyvoji Palestinos saulė.

Nors klonyje tasai medžių kupstas su namais buvo tolokai, gal už tūkstančio stadijų, tačiau Zafara pajėgė ten įžiūrėti kažkokį bruzdėjimą. Štai jau ir žmogus kinknojo jos kairėje, kažkoks varguolis kinknojo žemyn, o dar tolėliau antrasis keleivis jojo ant asiliuko. Galbūt jos takas vėliau susiliejo su tų dviejų takais. Ir Zafara nedelsė. Kaire ranka prispaudusi krepšius, kad jie nuo peties nenuslinktų, dešine atsirėmė žemės, sunkiai atsistojo ir pasuko žemyn.

Taip, takai susibėgo į vieną, tačiau asiliuko herojus, matyt, buvo iš-

CHIRURGAI

Dr. PETRAS V. KISIELIUS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
630-941-2609

ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ LIGOS

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

DANTŲ GYDYTOJAI

Dr. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S.79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101
Valandos susitarus

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliskai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

ADVOKATAI

Advokatas
GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos susitarus

Apsilankykite
„Draugo“
internetinėje
svetainėje

www.draugas.org

SKELBIMŲ SKYRIAS
TEL. 773-585-9500

didus. Jis į šiuos du net neprabilo, tik sėdėjo šonu ant kantraus gyvulėlio ir ilgomis kojomis braukinėjo žemę. Asiliukas tyliai rėpliojo pakalnėn. Mažai dėmesio Zafarai skyrė ir pėsčiomis vargštąs keleivis, žvairai nužvelgęs ją mažomis akimis. Svetimam vyrui su svetima moterim kalnuose klaidžioti tarp žydų nebuvo įprasta. Bet jie abu atrodė vargingai, tad į apskurdėlius nei kas žiūrėjo, nei stebėjosi. Abu ieškojo išgarsėjusio pranašo, tad kartu kapstėsi į priekį.

Bendrakeleivis žinojo daugiau už Zafarą – pranašas nuvalęs jo broliuką, kurį kelerius metus kamavusios votys ant sprando, išbaręs ir pravirkdęs vieną namų prievaizdą, kuris be gailėsčio skriaudęs tarnus. Tad ir šis keleivis būtinai turįs paprašyti,

kad pranašas ištaisytyt kojose gyslas, kurios mazgais susisukusios. Ir čia pat jis Zafarai parodė. Iš tikrųjų iš žmogelių kiškų vertėsi mėlynai gumbai, kad buvo net bangu žiūrėti.

– Einu, bet skauduliai varsto visą kūną iki viršugalvio. Turiu jį sutikti ir šią malonę išprašyti. Daug prie jo puola, sunku prisimušti, tačiau jis visur žvalgosi vargdienių. Pirmieji bus paskutiniai, o paskutiniai pirmais pasidarys, taip jis šneka. Taigi ateis geri laikai, o dabar jis elgetas pirmiausia pamato ir per kitų galvas prie savęs šaukia. Todėl sudriskusiai apsirengiau. Net galvą dumbliu išsitryniau, taip iš tolo pastebės.

Bus daugiau.

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis,
automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų,
asmens turto perkraustymą 1-708-599-9680

ATLANTIC Express Corp.

SIUNTINIAI
Lithuania, Latvia, Estonia

Siuntinių priėmimo vietos:

Atlantic Express Chicago, 2719 W. 71 St., Chicago, IL 60629 Tel: 773-434-7919
Lithuanian Plaza, 9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465 Tel: 708-599-9866
Kunigaikščių Užėiga, 6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501 Tel: 708-594-5622
Bočių Menė, 14911 127th St., Lemont, IL 60439 (Dirba tik savaitgaliais)
Old Vilnius Café, 2601 75th St. Suite B, Darien, IL 60561 Tel: 630-324-6811
Rūta, 6551 South Cass Ave., Westmont, IL 60559 Tel: 630-964-7882
Always With Flowers, 1138 B S. State St., Lemont, IL 60439 Tel: 630-257-0339
Eurus Deli, 22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137 Tel: 630-469-4290
Kalyna, 338 S. Rohlwing Rd., Palatine, IL 60067 Tel: 847-776-7766
Balalaika Mundelein, 368 Townline Rd., Mundelein, IL 60060 Tel: 847-566-6660
Kalinka, 714 S. Buffalo Grove Rd., Buffalo Grove, IL 60089 Tel: 847-793-1000
Back to Nature, 303 E. Dundee Rd., Wheeling, IL 60090 Tel: 847-520-7777

Asmeninių siuntų tel.:
708-907-3000

Siuntinių paėmimas iš namų:
630-774-2136

Centrinio ofiso adresas.:
8801 S. 78th Ave, Bridgeview, IL 60455

90 metų su „Aušra”

Šiandien daugelis Kauno širdy – Laisvės alėjoje – išikūrusios „Aušros” gimnazijos kitaip vadinamos ir nepamena, nors mokyklos pavadinimas keitėsi daug kartų. Pirmoji Kauno lietuvių gimnazija, Kauno „Saulės” gimnazija, Kauno I-oji valstybinė gimnazija, Kauno valstybinė „Aušros” gimnazija, Kauno „Aušros” berniukų ir mergaičių gimnazija su komercinėmis klasėmis, Kauno „Aušros” valstybinė berniukų gimnazija, Kauno I-oji vidurinė mokykla, Kauno I-oji berniukų gimnazija, Kauno Komjaunimo vidurinė mokykla, Kauno „Aušros” vidurinė mokykla, Kauno „Aušros” gimnazija – tai vis tos pačios mokyklos vardai skirtingais istoriniais laikotarpiais. Tačiau „Aušros” pavadinimas, suteiktas ypatingos sukakties proga, visada geriausiai atstovavo mokyklai ir jos dvasiai.

Bendruomenė, puoselėjanti humanistines vertybes

1923 metais, minint laikraščio „Aušros” 40-ies metų sukaktį, mokyklos direktoriaus prof. Mykolo Biržiškos gimnazija buvo pavadinta Kauno valstybine „Aušros” gimnazija. Gavusi garbingą „Aušros” vardą, gimnazija tarsi išpareigojo testį prof. Prano Dovydaičio ir prof. Mykolo Biržiškos, Nepriklausomybės akto signatarų bei gimnazijos vadovų, darbus, neišsižadėti jų idėjų. Idealistinis signataro Dovydaičio siekis „padirbėti Aukščiausiai Tiesai, Gėriui ir Grožiui” visais laikais buvo artimas

ir svarbus gimnazijos bendruomenei, puoselėjančiai humanistines vertybes. Simboliška, kad 1918 m. vasario 16 d. Nepriklausomybės akto signatarų misiją tęsė gimnazijos ugdytiniai, jau kitais laikais stoję prie Lietuvos valstybės vairo.

1990 m. kovo 11 d. Nepriklausomybės akto signatarai prof. Vytautas Landsbergis, Aloyzas Sakalas, Audrius Butkevičius – visada laukiami buvę šios gimnazijos mokiniai. Kiekvieno gimnazijoje besimokiusio ar ją baigusio istorija – tai ir gimnazijos istorija, kuri, prasidėjusi Pirmojo pasaulinio karo metais, kai Nukentėjusiems nuo karo šelpti draugijos Kauno skyriaus pirmininko Saliamono Banaičio iniciatyva 1915 m. lapkričio mėnesį buvo įsteigta pirmoji lietuvių gimnazija, taip niekada ir nenutrūko. Ir šiandien gimnazija šurmuliuoja, toliau kurdama ir tęsdama savo istoriją.

Žymūs gimnazijos abiturientai

Didžiuojamės, jog pirmosios nepriklausomos Lietuvos metu ir pokariu „Aušros” gimnazija išugdė daugybę iškilių visuomenės, meno, kultūros veikėjų. Dabartiniai mokiniai pagarbiai nuščiūva, išgirdę, jog gimnazijoje mokėsi Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus, poetai Jonas Aistis ir Antanas Miškinis, rašytojas Antanas Škėma, rezistentas Juozas Lukša-Daumantas ir gausybė kitų žinomų žmonių.

Smagu, jog ir vėlesniais laikais

gimnaziją baigė daug žymių mokslininkų, medikų, akademikų, menininkų, teisininkų, Seimo narių ar tiesiog paprastų, šiltų žmonių. Algis Žiūraitis, Herkus Kunčius, Aleksandras Rubinovas, Gytis Padegimas, Erika Drungytė, Mečislovas Zasčiurinskas, Auksutė Ramanauskaitė-Skokauskienė – tai tik keli žinomi ir vertinami buvę mūsų mokiniai.

Gimnaziją garsina nauji vardai

Šiandien gimnazija šurmuliuoja, toliau kurdama ir tęsdama savo istoriją. Jau nauji vardai garsina ją šalyje ar pasaulyje. Štai visai neseniai mūsų buvusi mokinė Jurga Tumasonytė laimėjo Rašytojų sąjungos „Pirmosios knygos” konkursą ir išleido savo novelių rinkinį; fizikos pa-

siekimais mokyklą garsino Vainius Indilas, o dabartinės 3 f klasės gimnazistė Dobilė Minkutė INESPO konkurse, vykusiame Olandijoje, pristatė savo mokslinį darbą ir buvo apdovanojama bronzos medaliu už inžinerinę idėją. O kur dar gausybė įvairių respublikinių ir miesto konkursų laureatų ir dalyvių!

Aušros – pakilimo, šviesos – dvasia „Aušros” gimnazijoje gyva. Ja ugdyta gimnaziją šiemet baigs jau 95-oji abiturientų laida, o rugsėji, kaip ir kasmet, gimnazijos duris pravers ir nemažai buvusių mokinių vaikų.

Kvietimas į renginį

Nenutrūkstantis buvusių mokinių ryšys su gimnazija primena, jog Lietuvoje ir visame pasaulyje yra nemažai žmonių, visiems laikams save vadinsiančių „aušrokaais” ir visada norinčių į gimnaziją sugrįžti, todėl tegu skirtingas kartas vienijantis skambus „Aušros” pavadinimas būna lyg tiltas, kovo 22 d. vėl nutiesiantis kelią į gimnaziją buvusiems mokiniams, gimnazijos draugams ir gimnazijos bendruomenei renginyje „Aušros’ vardo istorijos kelias”, skirtame „Aušros” vardo suteikimo 90-ies metų jubiliejui. Renginys vyks adresu: Laisvės al. 95, 44292 Kaunas; raštinės tel. ir faksas: (8-37) 42 47 70; el. paštas: ausra@ausra.kaunas.lm.lt; www.ausra.kaunas.lm.lt/web.php/3.

Esate labai laukiami, jaunatviškos, šviesios ir jaukios gimnazijos šventės dalyviai.

Bendruomenės vardu –
Kauno „Aušros” gimnazijos direktorė
Bronislava Valungevičienė

„Aušros” gimnazija Kaune.

SRIUBOS PIETŪS

Surinktas pelnas bus skiriamas
Carito maitinimo tarnystės programai
remiančiai sriubos valgyklas Lietuvoje.

Palaimintojo Jurgio Matulaičio Misija
Kovo 17d. 12:15 p.p.
PLC Pokylių Salėje
14911 127th St.
Lemont, IL 60439

Prašome užsiregistruoti iš anksto Matulaičio Misijos raštinėje
tel: (630)257-5613.
matulaitismission@sbcglobal.net
Siūlioma auka - \$15 (asmeniui), \$30 (šeimai)

Dėkojame visiems, kurie atsiliepiate į Viešpaties raginimą sušelpsti alkstančiuosius.

Simona Smirnova

Atkelta iš 12 psl.

sistemos, mentaliteto ir kainų skirtumai, tačiau iš esmės Boston jaučiuosi gana patogiai ir saugiai. Savo gyvenime esu labai daug keliavusi ir mačiusi labai daug skirtingų kultūrų bei šalių, tad atvykimas į daugiakultūrinį Boston man buvo veikiau kaip sugrįžimas namo. Boston nesijaučiu svetimšalė, ir tai man labai patinka.

– Kuo užsiimi laisvalaikiu?
– Iš tiesų visą laiką skiriu mokslui. Į koledžą paprastai atvažiuoju anksti ryte ir grįžtu namo tik po vidurnakčio. Tačiau savaitgaliais važiuoju į Museum of Fine Arts, einu į koncertus, kartais piešiu. Šiek tiek laiko skiriu savo tinklaraščiui (www.simonasmirnova.com/blog), kurį galima rasti mano internetinėje svetainėje. Ten parašau apie studijų įspūdžius, įdedu vieną kitą filmuką.

– Ar jau spėjai susipažinti su JAV lietuviais, su kitais Berklee studijuojančiais lietuviais?
– Berklee šiuo metu studijuoja dar du lietuviai: dainininkė Simona Jakubėnaitė ir saksofonininkas Viktoras Olechnovičius. Taip pat palaikome ryšius su lietuviais iš Harvard ir Boston universitetų. Susitinkame kartas nuo karto bendriems sekmadienio pusryčiams. Dalyvavau Lietuvos Respublikos ambasados organizuotoje vakarienėje su Lietuvos ūkio ministru. Sekmadieniais ateinu į lietuvių Šv. Petro bažnyčią, ilgainiui viliuosi šiek tiek išjudinti ateitininkų veiklą, galbūt prisijungti prie lituanistinės mokyklos veiklos, dėstyti kankles. Jaučiu tiesiog nenumaldomą poreikį bendrauti su savo šalies žmonėmis. To reikia mano tapatumui ir vidinei ramybei.

– Ką Berklee studijuoji ir kada tikiesi baigti studijas?
– Studijuoju džiazą vokalą. Tiesa, tenka dainuoti labai daug įvairių stilių: pop, r&b, latino muziką, klasiką. Be dainavimo, žinoma, mokausi kompozicijos, aranžuotės ir kitų teorinių bei praktinių dalykų. Kada baigsiu, net neįsivaizduoju... Viskas priklausys nuo finansų. Šios studijos – kaip loterija: parems koks fondas, suteiks stipendiją ar ne... Esu labai dėkinga Lietuvių Fondui ir jo rėmėjams, kurie parėmė mano studijas 1,500 dol. Parama šiuo metu man tiesiog būtina, ir

už ją esu nepaprastai dėkinga. Tobuliausiu atveju baigsiu 2014-aisiais. Turiu nemažai kreditų ir studijų LMTA, taigi mano studijos bus šiek tiek trapesnės negu visi aštuoni semestrai. Šios mano studijos paremtos stebuklu. Neturiu jokių garantijų ir neturiu jokio pastovaus pajamų šaltinio. Visai gali nutikti.

– Ar akademinė sistema Berklee panaši į Lietuvos?
– Taip. Prieš atvykdama labai daug domėjausi Berklee muzikos koledžu, jo filosofija. Taip pat domėjausi amerikietiška kultūra, muzika, menu. Berklee muzikos koledžas gerokai skiriasi nuo kitų mokyklų. Čia labai laisva atmosfera, daugumą studentų sudaro tarptautiniai studentai iš įvairiausių pasaulio kampų ir kampelių. Tad atvykus niekas labai nestebino, reikėjo tik šiek tiek laiko apsiprasti.

– Ar patartumei kitiems muzikos studentams siekti muzikinio išsilavinimo JAV?
– Pasakysiu atvirai, viskas čia atsiremia į pinigus. Mokslo sistema labai lanksti, sąlygos puikios: muzikantų įvairovė, kasdien vis naujos galimybės... Tačiau tarptautiniai studentai yra išpėsti į finansinį kampą. Patariu visiems, kas turi bent mažiausią finansinę galimybę (didelę stipendiją, turtingus tėvus, gimines), – važiuokit, mokykitės, kurkit. Tai nuostabi galimybė ir patirtis, kuri gali pakeisti jūsų gyvenimą iš esmės. Bet jei finansinių sąlygų nėra, šias studijas vadinau kruvina kova už išlikimą. Mano atvejis būtent toks ir yra.

– Kokių profesinių ir asmeninių užsimojimų turi?
– Šiuo metu noriu kiek įmanoma labiau išnaudoti dienas Berklee, išplėsti ryšius, pasisemti kuo daugiau žinių ir patirties. Pirmąjį semestrą pabaigiau labai gerais įvertinimais, dėstytojai apie mane atsiliepia kaip apie labai talentingą ir ryškią karjerą turėsiančią studentę. Tai įvertinęs, koledžas net padidino mano stipendiją. Manau, jei pavyks finansiškai išsilaikyti koledže, manęs laukia labai daug profesinių laimėjimų. Noriu būti dideliu žmogumi su dideliu išsilavinimu ir – didele širdimi. Toks mano užsimojimas.

– Ačiū už pokalbį. Sėkmės studijose ir kūrybiniame gyvenime!

S. Smirnova su ansamblio mokytoja dainininke Mili Bermejo.

Gerbiamam bičiuliui, poetui

A † A
Dr. ANTANUI LIPSKIUI

mirus, nuoširdžiai užjaučiame žmoną ALDONĄ ir visą šeimą. Liūdime kartu.

*Rožė ir Vladas Bariai
Tėvas Placidus Barius, OFM*

Atkurtas archeologinis I–XIV a. kuršių kostiumas

I–IV a. Kuršių genties merginos kostiumas.

V–VIII a. Kuršių genties kostiumai.
A. Moisiejenko nuotraukos.

Pagal atliktus kuršių genties, gyvenusios Vakarų Lietuvos teritorijoje, aprangos tyrimus Lietuvos liaudies kultūros centras sukūrė aštuonis unikalius kostiumus, atspindinčius I–XIV a. skirtingų laikotarpių dėvėseną ir istorinę raidą (dizainerė archeologė Daiva Steponavičienė, dizainerė tekstilininkė Danutė Keturakienė). Kostiumus sudaro drabužiai, avalynė, įvairūs papuošalai ir juvelyriniai dirbiniai. Atkuriant kostiumus remtasi Vakarų Lietuvos pilkapių archeologine medžiaga bei Vakarų ir Vidurio Europos lyginamąja moksline medžiaga.

Pastebėta, kad šios teritorijos gyventojai gerokai daugiau puošėsi metalu negu, pvz., rytinėje Lietuvos dalyje. Kuršiai – labiausiai į vakarus nutolusi, civilizacine prasme vakarietiščiausia baltų gentis. Be abejo, dėl Bal-

tijos jūros artumo ir galimybės ja susisiekti su šiaurės Europos kraštais jie labiausiai ir juto kultūrinę įtaką iš vakarų.

Lyginant tekstilės lopinėlius, mokslininkų surinktus iš visos Lietuvos archeologinių paminklų teritorijos, pastebėtas spalvų ir tekstūros (audimo, juostų vijimo technikos), drabužių kirpimo ir konstravimo bendrumas ne tik Lietuvos, bet ir Europos aprangoje. Juvelyriniai dirbiniai, odiniai papuošalai, darbo įrankiai ir ginklai, kuriuos kaip papildomas įkapes gentainiai dėjo mirusiajam, atkurti pagal archeologinius radinius. Kai kurie papuošimai ir aksesuarai būdingi tik Vakarų Lietuvos regionui.

Lietuvos liaudies kultūros centras ir Bernardinai.lt

Audronė V. Hoeschele, gyvenanti Plymouth, MI, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu paaukojo 50 dol. Nuoširdi padėka už paramą.

Ona Umbrazūnienė, gyvenanti Jupiter, FL, suprasdama nelengvą „Draugo“ finansinę padėtį, leidybos išlaidoms sumažinti paaukojo 250 dol. Nuoširdžiai Jums dėkojame už dosnią paramą.

Ona Kaselis, gyvenanti St. Petersburg, FL, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol., o taip pat atsidėkodama už kalendorių atsiuntė 50 dol. Nuoširdi padėka už jūsų paramą.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

■ **Gavėnios rekolekcijos kovo 9 d.,** šeštadienį Ateitininkų namuose (1380 Castlewood Dr., Lemont, IL). Rekolekcijos tema „Egzorcizmas: ar tai tikra? – Aš nedarau gėrio, kurio trokštu, o darau blogį, kurio nenoriu“ ves kun. Gediminas Keršys. 9:30 val. r. registracija; 10 val. r. pokalbiai, išpažintys; 4 val. p. p. šv. Mišios Ateitininkų namuose. Auka – 20 dol. Registruoja Daina Siliūnienė, el. paštu: dntsiliunas@aol.com arba tel. 630-852-3204. Kviečiame dalyvauti.

■ **Brighton Park Švč. Mergelės Marijos** Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL) ketvirtą Gavėnios sekmadienį, kovo 10 d., 10 val. r. šv. Mišias atnašaus kun. Jaunius Kelpšas. Šv. Mišių metu paminėsime Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo šventę – Kovo 11 -ąją ir melsimės už Tėvynę Lietuvą bei jos žmones. Po pamaldų parapijos salėje – cepelinų pietūs, po jų bus rodomas filmas „Senojo įstatymo Juozapas“. Primename, kad kiekvieną ketvirtadienį 8 val. r. šv. Mišias kun. G. Keršys atnašauja lietuvių kalba, o Gavėnios metu, penktadieniais, 5 val. p. p. bažnyčioje eisime Kryžiaus kelią su apmąstymais lietuvių kalba.

■ **Šv. Kazimiero kongregacijos seserys** kovo 10 d. visus maloniai kviečia dalyvauti žaidime „Bingo Party“, kuris vyks Maria High School kavinėje (6727 S. California, Chicago, IL) Durys atidaromos 12 val. p. p., žaidimo pradžia – 2 val. p. p. Galėsite paragauti lietuviško kugelio, pasmagurianti ar nusipirkti saldumynų. Įėjimas – 3 dol. Daugiau informacijos gausite tel. 773-776-1324.

■ **Brighton Park Švč. Mergelės Marijos** Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL) penktadienį, kovo 15 d., 3 val. p. p. kun. Gediminas Keršys ves Gavėnios rekolekcijos.

■ **Švč. Mergelės Marijos Gimimo** parapijos bažnyčioje (Marquette Park) kovo 16 d., šeštadienį, 3 val. p. p. kun. Gediminas Keršys ves Gavėnios rekolekcijas. Kviečiame dalyvauti Susitaikymo sakramento pamaldose. Didįjį šeštadienį, kovo 30 d., išpažinčių nebus klausoma.

■ **Kovo 17 d., sekmadienį, po 11 val.** r. šv. Mišių Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos salėje (Marquette Park) atidaroma Birutės Valasevičienės rankų darbo kilimų paroda. Kviečiame apsilankyti. Pasivažišinsime kavute.

■ **Penktadienį, kovo 22 d., 7 val. v.** Balzeko lietuvių kultūros muziejuje (6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629) bus rodomas Laimos Pangonytės ir Roberto Verbos filmas „Lituanikos sparnai“ (1983 m.; trukmė – 20 min.). Dokumentiniame filme atkurta Dariaus ir Girėno skrydžio per Atlantą istorija. Įėjimas – 5 dol.; muziejaus nariams nemokamas. Telefonas pasiteiravimui: 773-582-6500. Muziejaus internetinė svetainė: www.balzekasmuseum.org

■ **LTSC taryba ir valdyba kviečia į** Lituanistikos tyrimo ir studijų centro 30 metų sukakties parodą-minėjimą, įvyksiantį kovo 24 d., sekmadienį, 12:30 val. p. p. Čiurlionio galerijoje, Jaunimo centre (5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL). LTSC tarybos pirmininkas dr.

Robertas Vitas skaitys paskaitą „LTSC trisdešimtmetis ir mokslo svarba išeivijos lietuvių gyvenime“. Po to – parodos atidarymas, vaišės.

IŠ ARTI IR TOLI...

■ **Trečiadienį, kovo 13 d. nuo 4 val. p.** p. iki 7 val. v. kviečiame į LR ambasadoje (2622 16th St., NW, Washington DC, 20009) vyksiantį renginį, kurio metu Vytautui Landsbergiui bus įteiktas National Endowment for Democracy organizacijos medalis už tarnavimą demokratijai. Po įteikimo iškilmių bus rodomas filmas „Kita svajonių komanda“ ir Vito Luckaus (1943–1987) fotoparodos „Improvising pantomime (1971–1973)“ atidarymas. Apie dalyvavimą prašome pranešti el. paštu: culture.us@urm.lt arba tel. 202-234-5860 (trumpasis nr. – 113).

■ **Lietuvos Respublikos ambasada** Washington, DC maloniai kviečia į susitikimą su Nacionalinio muziejaus – Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės valdovų rūmų direktoriaus pavaduotoja kultūrinei veiklai dr. Jolanta Karpavičienė – „Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės valdovų rūmai – praeitis atverta ateičiai“. Susitikimas vyks ambasados patalpose (2622 16th St., NW, Washington DC, 20009) kovo 14 d., ketvirtadienį, 5:30 val. p. p. Apie dalyvavimą prašome pranešti el. paštu: culture.us@urm.lt arba tel. 202-234-5860 (trumpasis nr. – 113).

■ **Šeštadienį, kovo 23 d., 12–4:30 val.** p. p. kviečiame visus praleisti popietę smagioje lietuviškoje aplinkoje ir atvykti į Kaziuko mugę, kurią ruošia Washington skautai, židinetės, skautai vyčiai ir akademikai. Mugė vyks Latvių salėje (400 Hurley Ave., Rockville, MD 20850). Norintys prekiauti stalus gali užsisakyti pas Meilę Mickienę tel. 703-786-5070 arba el. paštu: paulm@xppt.com

■ **National Gallery of Art (4th and Constitution Ave., NW, Washington, DC 20565)** kovo 27 d. 12:10 val. p. p. koncertuos pianistas Edvinas Minkštis ir styginis kvartetas (Claudia Chudakoff, Teri Lazar, Osman Kivrak, Charlie Powers). Skambės Mozart ir Beethoven kūriniai. Daugiau informacijos rasite tinklalapyje: <http://www.nga.gov/programs/music>

■ **Lietuvos Respublikos ambasada JAV** ir ŠALFASS kviečia dalyvauti krepšinio turnyre „Lituanica-80. Krepšinio taurė“ kovo 30 d., šeštadienį, nuo 10 val. r. iki 6 val. v. Columbia Heights Education Campus (3101 16th St. NW, Washington, DC 20010). Komandų registracija vyks iki kovo 20 d. el. paštu: rytupakrante@yahoo.com arba tel. 203-895-7147 (komandos dalyvavimo mokestis – 250 dol.) Čekius prašome rašyti „LAC NJ sports club“ vardu ir siųsti adresu: Laurynas R. Misevičius, 37 Elliot Pl., Edison, NJ 08817. Rungtynių tvarkaraščiai bus skelbti kovo 22 d. Po varžybų, 7 val. v. maloniai kviečiame žaidėjus ir sirgalius į turnyro apdovanojimą vakarą, kuris vyks LR ambasadoje (2622 16th St., NW, Washington, DC 20009). Vakaro svečias – NBA ir Lietuvos nacionalinės krepšinio rinktinės žaidėjas Jonas Valančiūnas.

„Rasos“ mokyklos mokiniai ir mokytojai su LR generalinio konsulato Čikagoje antruoju sekretoriumi Ramūnu Loda. Sėdi penkta iš kairės mokyklos direktorė Jūratė Liutkienė. „Rasos“ m-las archyvo nuotr.

JAV LB Švietimo tarybos Vidurio vakarų apygardos lituanistinių mokyklų konferencija vyks kovo 17 d.

„Rasos“ lituanistinėje mokykloje
(1313 N. Mill St., Naperville, IL 60563)

Darbotvarkėje: 9 val. r. – registracija, 10 val. r. – URM seminaro Lietuvoje įspūdžiai (Jūratė Liutkienė, „Rasos“ m-las direktorė); „Motyvacija ir vaikų įjungimas į mokymo procesą“ (psichologė dr. Pranutė Lauckaitė-Domanskienė); 11 val. r. praktinis seminaras „Aktyvi pamoka“ (Giedrė Jonaitienė, Maironio lituanistinės m-las mokytoja-ekspertė); 1 val. p. p. „Stresas: požymiai, poveikis darbo kokybei ir santykiams, valdymo būdai“ (Laima Zavistauskas, psichologė); 2:15 val. p. p. – diskusijos. Tel. pasiteirauti: **630-440-1090 (Jūratė Liutkienė arba 630-696-0291 (Šarūnė Baziulienė).**

Remkime Draugo fondą

Nuo 1992 metų Draugo fondas padeda išlaikyti mūsų lietuvišką, katalikišką „Draugo“ laikraštį.

Prisiminkite Draugo fondą savo testamente. Keletas stambesnių palikimų užtikrins „Draugo“ laikraščio gyvavimą daugelį metų!

Draugo fondas 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629 • tel: 773-585-9500

„Lietuvos atgaja“ kviečia stovyklauti užsienio lietuvių. V. Urbonavičiaus nuotr.

Stovykla „Lietuvos atgaja“ kviečia 9–17 metų amžiaus užsienio lietuvių vasarą praleisti kūrybiškoje ir tautiškoje aplinkoje. Šiemet rengiamos 9 skirtingos pamainos, turinčios savas temas, pagal kurias kuriamos dienos programos. Stovykla įsikūrusi dviejose stovyklavietėse: Zelvės (šalia Vievio, apie 50 km nuo Vilniaus) ir Smarliūnų (Lazdijų rajone šalia Veisiejų, apie 160 km nuo Vilniaus). Registracija į stovyklą jau prasidėjo.

Daugiau informacijos rasite ir užsiregistruoti galite adresu **www.latgaja.lt**. Visa informacija dėl registracijos ir kelialapų įsigijimo Vilniuje: tel.: (8–5) 268-58-44, mob. tel. (8–685) 20860 el. paštas: info@latgaja.com

SKELBIMAI

Namams pirkti paskolos
duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nuošimčiais.
Kreipkitės į
Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747

Advokatas
VYTENIS LIETUVNINKAS
4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100

„Draugo“ tel. 773-585-9500